

Kl. 11:44

Formanden:

Tak. Er der andre, der ønsker ordet?

Det er ikke tilfældet, og så er forhandlingen afsluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 11:44

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om forslaget endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Afstemningen slutter.

For stemte: 110 (V, S, DF, SE, KF, RV, EL og LA), imod stemte: 0, hverken for eller imod stemte: 0.

Jeg kan oplyse, at Ombudsmanden vil blive orienteret herom.

Det sidste punkt på dagsordenen er:

22) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 36:

Forslag til folketingsbeslutning om adgang til at ansøge om fremmedadoption for par i registreret partnerskab.

Af Simon Emil Ammitzbøll (UFG).

(Fremsættelse 07.11.2008).

Kl. 11:44

Forhandling**Formanden:**

Forhandlingen er åbnet, og den første, der får ordet, er justitsministeren, hvis det ønskes.

Kl. 11:45

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det gør det. Tak for det.

Det beslutningsforslag, som vi skal behandle i dag, vedrører registrerede partnerses adgang til at adoptere danske og udenlandske børn. Forslagsstilleren ønsker, at registrerede partnere skal have samme adgang til at adoptere som ægtefæller og enlige.

Det er jo et forslag, som vi har behandlet flere gange før i Folketingssalen – første gang i 2003 og senest i foråret 2008. Det emne, som beslutningsforslaget vedrører, er således ikke nyt, men har allerede tidligere været diskuteret meget grundigt. Regeringen har ikke tidligere støttet

forslaget, og jeg vil godt starte med at slå fast, at regeringen ikke har ændret holdning på området. Regeringen kan ikke støtte det her forslag.

Beslutningsforslaget forudsætter, at der med hensyn til adoption af udenlandske børn foreligger en bilateral aftale mellem afgiverlandene og Danmark om adoption til registrerede partnere. Internationale erfaringer fra bl.a. Sverige, Island og Belgien viser, at det fortsat ikke er muligt at indgå aftaler med afgiverlandene om formidling af børn til homoseksuelle par. Disse erfaringer må forventes at kunne overføres til danske forhold, da en række af de lande, som har udtrykt denne holdning, er lande, hvorfra også Danmark modtager børn. De svenske myndigheder har desuden oplyst, at der i øjeblikket er ét registreret par, der er blevet godkendt som adoptanter, og som står på venteliste til at modtage et barn.

I bemærkningerne til forslaget anføres det bl.a., at millioner af børn vokser op under kummerlige forhold, og at den foreslåede lovændring vil kunne være med til at afhjælpe det problem, idet der med forslaget vil være flere, som kan tage sig af de forsømte børn. Det er jo en smuk formulering, men den virkelige verden ser nu noget anderledes ud. For problemet er ikke at finde familier til adoptivbørn. Faktum er nemlig, at der i forvejen på verdensplan er langt, langt flere, der ønsker at adoptere, end der er børn, der er frigivet til adoption. Alternativet er altså ikke en opvækst i kummerlige forhold på et børnehjem, men at barnet bliver adopteret af et andet par, som kan give barnet en god og trykfuld opvækst.

Beslutningsforslaget lægger op til, at registrerede partnerses egnethed skal vurderes på lige fod med ægtefællers. Det vil dog alene være signalpolitik at gennemføre en lovgivning, der lige stiller registrerede partnere med ægtefæller, da erfaringerne fra bl.a. Sverige jo som nævnt viser, at en lovændring ikke vil få nogen praktisk betydning med hensyn til formidling af børn til registrerede partnere. Afgiverlandene ønsker ganske simpelt ikke at formidle børn til homoseksuelle par.

Regeringen ønsker ikke at medvirke til, at der gennemføres lovændringer på adoptionsområdet alene med det formål, at der på papiret opnås en ligestilling. Og det er efter regeringens opfattelse reelt det eneste, vi vil kunne opnå med den foreslåede ændring af adoptionsloven, når det jo på forhånd står klart, at afgiverlande-

ne ikke har mulighed for eller lyst til at formidle adoptivbørn til registrerede partnere.

Så er der den anden situation. Et godkendelsesforhold og et forløb som adoptant med alt, hvad det indebærer, skal jo trods alt gennemføres ud fra en forventning om, at man kan modtage et adoptivbarn. Det skal ikke gennemføres ud fra et synspunkt om, at vi skal føre signalpolitik, og at man vil have lov til ditten og datten. Det er et spørgsmål om, at man får lov til at få prøvet, om man er egnet til at være forældre, hvis man kan modtage et adoptivbarn. Men vi ved, at i den virkelige verden kan registrerede partnere ikke modtage adoptivbørn. Og på den baggrund opfatter vi fra regeringens side det her som signalpolitik, som det ikke er muligt at gennemføre, og derfor kan regeringen ikke støtte det her forslag.

Kl. 11:49

Formanden:

Tak. Der er ønske om korte bemærkninger, og det er først fra hr. Kamal Qureshi.

Kl. 11:49

Kamal Qureshi (SF):

Tak. Man kan sige, at de udtalelser, der kommer her fra regeringen, jo ikke er usædvanlige; det er noget, vi har hørt før, hvilket ministeren også gør opmærksom på.

Problemet her er jo ikke, hvorvidt det er signalpolitik eller ej. Det kan godt være, det er signalpolitik, som ikke nødvendigvis fører nogen resultater med sig, men spørgsmålet er: Hvorfor vil regeringen udelukke homoseksuelle par fra at kunne blive vurderet som egnede adoptivforældre? Hvad er det, der er regeringens begrundelse for at afvise at lade to mennesker, som bor sammen i et registreret partnerskab, blive vurderet?

Det, man reelt set gør, når man ikke ønsker at støtte det her forslag, er sådan set, at man fjerner deres mulighed for at blive vurderet. Det kan så godt være, at den vurdering ikke nødvendigvis fører til, at de får nogen børn som adoptivforældre. Der er jo mange andre par, der står i en lignende situation. Men når regeringen siger nej til det her forslag, er det jo lige præcis signalpolitik fra regeringens side; man går fra regeringens side klart ud og siger, at registrerede par ikke er egnede til at være forældre eller for den sags skyld slet ikke egnede til at blive vurderet som forældre – i modsætning til ægtefæller.

Kl. 11:51

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 11:51

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, det er ikke korrekt, for det er bestemt ikke min og dermed heller ikke regeringens opfattelse, at homoseksuelle ikke kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle. Det er der slet ikke nogen tvivl om at de kan.

Men her taler vi altså om et helt anderledes udgangspunkt end det, spørgeren er inde på, for i den virkelige verden er det ikke sket en eneste gang, at registrerede partnere har kunnet adoptere børn, og der står rigtig mange på venteliste for at adoptere børn. Den virkelige verden er også, at erfaringer og undersøgelser viser, at udenlandske børn har brug for trygge, sikre forhold. Her refererer jeg til en svensk undersøgelse; forslagsstilleren refererer til én undersøgelse, jeg kan referere til en svensk undersøgelse, som viser, at det kan skabe konflikter, når børnene er opvokset i en homoseksuel familie, bl.a. i relation til barnets kammerater.

Så vores udgangspunkt er ret elementært: det er barnets tarv, det er barnets muligheder, det er barnets muligheder for at leve et godt liv.

Kl. 11:52

Formanden:

Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 11:52

Kamal Qureshi (SF):

Jeg bliver bare nødt til at sige: Undskyld mig, men det er noget vrøvl, ministeren siger i den her sammenhæng. Det er simpelt hen dokumenteret vrøvl i den forstand, at der er en lang række undersøgelser, som igen og igen viser, at homoseksuelle forældre ikke er ringere forældre, end andre forældre er – eller bedre for den sags skyld. Og de børn, der vokser op i homoseksuelle familier, har ikke dårligere opvækstvilkår end andre familier. Så det er simpelt hen at tale imod bedre vidende, når ministeren anfører en undersøgelse, som ikke er korrekt refereret i den her sammenhæng.

Det næste er, at ministeren siger, at det her er signalpolitik, som ikke vil føre til, at der er par, der får adoptivbørn. Det er da muligt, at ministeren har ret i det. Hvad er så problemet med at stemme for det? For ved, at man ikke stemmer for det, udelukker man jo homoseksuelle par fra at blive vurderet egnede som adoptivforældre, og man kan sige, at hvis nu ministeren og regeringen stemte for det her forslag, så ville man tilade, at de blev vurderet; det kan godt være, at de ikke fik børn, men de fik i det mindste mulig-

hed for at blive vurderet på lige fod med alle andre.

Kl. 11:53

Formanden:

Så er det justitsministeren.

Kl. 11:53

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg tror, man skal være meget varsom med at bruge ordet vrøvl i Folketinget, for det bliver jo sådan set registreret, og det kan dokumenteres.

Hvis spørgeren havde ulejlighet sig med at læse den svenske undersøgelse og læse sammenfatningen på side 15, ville han have vidst, at det fremgår fuldstændig eksplicit, at det kan skabe konflikter, når børnene er opvokset i en homoseksuel familie, bl.a. i relation til barnets kammerater. Sådan er de reelle vilkår altså i jernindustrien.

Mit udgangspunkt er, at børnenes vilkår og børnenes fremtid er det vigtigste. Jeg er hundrede procent sikker på, at børn kan få en fantastisk opvækst og tilværelse sammen med homoseksuelle forældre – hundrede procent. Hvis man vælger at gøre det, at man har et barn, som vokser op hos sin mor eller far, som vælger at få en kæreste af samme køn, er det jo sådan set perfekt og fint – også for barnet. Men her taler vi altså om nogle adoptivbørn, som har brug for at få tryk og sikkerhed, og mit udgangspunkt som menneske og som minister er, at det, vi skal sikre, er børnene, og ikke, at mennesker har krav på at få børn; børnene har krav på, at vi prøver at sikre dem en far og en mor. Det er vores opgave.

Kl. 11:54

Formanden:

Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:54

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jeg er fuldstændig enig med justitsministeren i, at voksne ikke har krav på at få børn. Børn har krav på at få gode forældre. Men jeg synes, der er rod i justitsministerens argumentation, for nu at sige det pænt, for er det barnets perspektiv, man går efter, eller er det forældrenes?

Justitsministeren brugte argumentet om, at der var mange på venteliste, og så kunne der komme endnu flere – og så ville det åbenbart være synd for dem, der var på venteliste. Så er det jo ikke længere barnets perspektiv, men nogle potentielle forældres perspektiv, det drejer sig om. Der synes jeg man skal have mere rene linjer

fra regeringens side, med hensyn til hvad det egentlig er, man argumenterer for.

Så vil jeg i forhold til den svenske undersøgelse sige: Ja, det kan give komplikationer at være barn af homoseksuelle. Det kan sikkert også give komplikationer at være barn af en minister, som er meget i offentligheden, det kan man også blive drillet med i skolen. Men det, som undersøgelsen netop ikke siger, er, at det bliver værre for et adoptivbarn i en homoseksuel familie end i en heteroseksuel familie. Det er jo det, der er det vigtige.

Kl. 11:55

Formanden:

Så er det justitsministeren.

Kl. 11:55

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Se, udgangspunktet fra naturens hånd – og hvem der så har besluttet det kan man sådan set diskutere – er, at vi alle sammen har en far og en mor. Det er jo sådan set sådan, vi er født, det er sådan, vi er undfanget. Der er en far og en mor til os alle sammen.

Når vi fra statens side har mulighed for at gå ind og lovgive og præge det, er det udgangspunktet. Vores udgangspunkt er kun barnets, ikke at voksne skal have ret til at få børn, ikke at voksne skal have ret til at have det privilegium, det er at have børn. Vi har kun et udgangspunkt, og det er barnet.

Vi kan konstatere, at i den virkelige verden vil de lande, hvor vi adopterer børn fra, ikke afgive børn til registrerede partnere. Det vil de ikke. Hvis man så går ind i et forløb, hvor man skal være adoptivforældre, adoptant, og kommer igennem hele den egnethedsvurdering, og vi ved, at man ikke kan få et barn, så bliver det tom demonstrationspolitik, for de kan ikke modtage børn fra de afgiverlande, sådan som situationen er i dag. Det er slet ikke sket i historien, og det ser i hvert fald ikke ud til, at det kommer til at ske.

Kl. 11:57

Formanden:

Så er det Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 11:57

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Tomme demonstrationer og symbolpolitik vil jeg overlade til justitsministeren og regeringen, der jo så sent som i disse dage er i gang med at vedtage en såkaldt tuneserlov, som er ren symbolpolitik og ikke vil hjælpe på noget som helst.

Det, som er det relevante her, er, at voksne ikke har krav på børn. Det handler dette forslag heller ikke om. Det handler om mulighed for at blive vurderet, det handler om egnethed til at adoptere, og i sidste ende om at kunne adoptere, hvis det er sådan.

Ministeren siger: Et barn har en far og en mor, og sådan skal det være. Problemet er jo, at der er mange børn, der ikke har en far og en mor – der ikke har nogen forældre. Og der må man jo sige, at det er godt, at der kan komme andre forældre. Hvorfor dog ikke lade de bedst egnede komme til? Lad det være på den måde, at alle kan ansøge, og så må man vurdere, om de er egnede, og så må børnene ellers komme i de familier i den rækkefølge, de findes egnede.

Man tillader enlige at adoptere, man tillader stedbarnsadoption for homoseksuelle, og der er spørgsmålet til ministeren: Skal det også forbydes?

Kl. 11:58

Formanden:

Justitsministeren.

Kl. 11:58

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jamen jeg vil da ikke lægge skjul på, at vi var imod, at enlige kunne adoptere. Fordi man er startet på en glidebane, skal man jo ikke fortsætte ad den glidebane. Jeg synes, det var et elendigt forslag og var imod det. Og det var vi også fra regeringens side, så det holder vi fast i.

Det betyder ikke, at man skal træffe endnu en dårlig beslutning. Her synes jeg man fører symbolpolitik for at hævde nogle rettigheder, som man slet ikke behøver at kæmpe for i vore dage, hvor der er fuldstændig ligestilling og respekt for folks seksualitet – folk må sådan set gøre, præcis hvad de vil.

Her taler vi altså om børns vilkår. Og jeg synes simpelt hen, at det er ærgerligt, at man vil føre symbolpolitik på et område, hvor man ved, at det ikke kan lade sig gøre – hvor børnene kan komme i klemme. Et barn har krav på, at vi kæmper for, at det får en far og en mor. Det har vi som samfund ansvar for. Så er der mange tilfælde, hvor det ikke kan ske; der kan være tale om tragiske dødsfald, der kan være tale om skilsmisser osv. Men når staten har et ansvar, er vores udgangspunkt altså at prøve at sikre, at man får en far og en mor. Det er den måde, vi er født på, og det er den måde, som erfaringer og undersøgelser viser kan give den mest trygge tilværelse.

Kl. 11:59

Formanden:

Tak til justitsministeren.

Jeg skal hermed oplyse, at følgende er noteret med et ønske om korte bemærkninger: Hr. Mogens Jensen, fru Johanne Schmidt-Nielsen og hr. Morten Østergaard.

Jeg skal her udsætte mødet. Mødet genoptages kl. 13.00.

Mødet er udsat. (Kl. 11:59).

Kl. 13:04

Formanden:

Mødet er genoptaget, og den første, der får ordet, er hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning til justitsministeren.

Kl. 13:04

Mogens Jensen (S):

Ja tak. Nu snakker ministeren jo en hel del om den virkelige verden, og er det ikke sådan, at hvis man vil påvirke ting, der sker i den virkelige verden – jeg håber også, at det er derfor, at ministeren er i politik – er man jo nødt til at ændre nogle ting en gang imellem, sådan at tingene i den virkelige verden også kan ændre sig? Derfor undrer det mig, at ministeren på regeringens vegne er så, ja, jeg vil næsten sige dumstædig i forhold til det her forslag. For er det ikke sådan, at vi allerede i Danmark har accepteret, at homoseksuelle par og par i registreret partnerskab kan stedbarnsadoptere? Har vi ikke allerede muligheden for at lade homoseksuelle være plejeforældre?

Altså, ministeren taler hele tiden om, at børnene skal have en tryk og sikker opvækst – det synes jeg at alle børn skal, ikke kun børn, der måtte komme fra udlandet – men er det ikke allerede anerkendt bredt politisk i Danmark, at det kan homoseksuelle par sådan set godt give?

Kl. 13:05

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:05

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er en falsk melodi, der bliver sunget på her – af en spørger, der ellers kan synge, det ved jeg jo. For det her handler ikke om homoseksuelles muligheder for at opdrage børn eller være gode forældre. Det handler om to ting. Først og frem-

mest er det ren, gold demonstrationspolitik at ville hævde og glorificere, at registrerede partnere og homoseksuelle skulle have mulighed for at adoptere børn fra afgiverlande. Det er ikke i den virkelige verden, så det eksisterer altså ikke som en reel mulighed.

Det andet er, at når staten er involveret, har vi en forpligtelse til kun at tænke på barnet og ikke på noget som helst andet, ikke gyldne løfter om, at vi vil ligestilling og alle mulige andre ting – for det vil vi – men vi skal kun tænke på barnet. Og som udgangspunkt har barnet en far og en mor. Det er min faste, personlige overbevisning, og det er den overbevisning, jeg går ind med, når jeg lovgiver. Og jeg vil tillade mig at sige, at når vi som statsmagt har ansvaret for barnet, har barnet som udgangspunkt en far og en mor.

Formanden:

Hr. Mogens Jensen.

Kl. 13:06

Mogens Jensen (S):

Jamen ministeren er jo udmærket klar over, at mange børn vokser op i Danmark og andre steder uden at have en far og en mor i dagligdagen. Det tror jeg at ministeren er fuldstændig klar over, så der er ikke nogen forskel på det og så det, at børn vokser op hos et homoseksuelt par.

Men må jeg ikke henlede ministerens opmærksomhed på, at det svenske justitsministerium faktisk i 2002 gennemførte en omfattende undersøgelse af, hvorvidt lige præcis homoseksualitet og det at vokse op hos et homoseksuelt par kunne være et problem for barnet. Der var konklusionen altså, og jeg citerer:

Den samlede forskning viser, at børn med homoseksuelle forældre har udviklet sig psykologisk og socialt på samme vis som de børn, de sammenlignes med. Ingen forskelle er fremkommet, hvad angår barnets kønsudvikling.

Altså, er det ikke nogen spørgsmål, ministeren ser her, og er det egentlig ikke en dumstædig holdning til et spørgsmål, som regeringen faktisk burde sige ja til?

Kl. 13:08

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:08

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Nej, regeringen er imod det her forslag, og det er vi ud fra den principielle tilgang til det, at vi kun står vagt om barnets interesser, ikke om alle mulige glorificerede helteaktioner for homoseksuel-

les rettigheder, for dem tror vi på, og dem kæmper vi for. Vi har kun barnets tarv inden for vores horisont, og der handler det altså om, at udgangspunktet for mig som repræsentant for regeringen er, at barnet har krav på, at vi kæmper for, at det får en far og en mor. I den virkelige verden findes der i stribevis af skilsmisser, tragiske dødsfald, og der oplever et barn enten hos enlige forældre eller homoseksuelle forældre en sund og tryk opvækst, ingen som helst tvivl om det. Men vores udgangspunkt som stat er jo at sikre, at barnet får mulighed for at få en mor og far.

Hele mit udgangspunkt, også som politiker, er, at vi kun skal tænke på barnet, og der er altså mulighed for at give et barn en far og en mor og ikke lave en eller anden tom demonstrationspolitik, som for det første ikke har nogen virkning og for det andet kan risikere at betyde, at hele vores adoptionspolitik får et afgørende problem. For hvis man er adoptant gør man det altså for at adoptere et barn, og hvis man ikke kan adoptere et barn, er det jo forunderligt at gå igennem den proces.

Kl. 13:09

Formanden:

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Bare rent opklarende skal jeg bare høre: Med den argumentation, ministeren kommer med, betyder det så, at alle, der er vokset op med en enlig forælder, f.eks. er stakler?

Igen et opklarende spørgsmål, nemlig: Ministeren siger, at det er signalpolitik, fordi der ikke er nogen afsenderlande, der vil acceptere homoseksuelle forældre. Men er vi ikke enige om, at så længe lovgivningen i Danmark ser ud, som den gør i dag, kommer vi i hvert fald aldrig i en situation, hvor man kunne forestille sig, at homoseksuelle kunne adoptere?

Det tredje spørgsmål er: Jeg synes, ministeren roder noget rundt i argumentationen, for på den ene side bliver der sagt, at homoseksuelle kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle, men på den anden side bliver der sagt, at i en situation med kø, altså hvor der er flere, der vil adoptere, og hvor antallet af børn ikke er stort nok, skal heteroseksuelle komme først. Men var vi ikke lige enige om, at det er barnets tarv, der er det vigtigste, og vi derfor skal se på, hvem der er de bedste forældre, og ikke sige, at det er en

kvalitet i sig selv at være heteroseksuel frem for at være homoseksuel?

Kl. 13:10

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:10

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg er ked af at måtte sige det, men spørgeren roder ufatteligt meget rundt i det – rigtig, rigtig meget.

Argumentationen for forslaget er jo, at millioner af børn venter på en bedre tilværelse, og så er det, jeg siger, at den virkelige verden er den, at vi ikke kan få adoptivbørn nok, for forældrene står i kø. Vores udgangspunkt er altså, vi at vi gerne vil hjælpe alt det, vi kan, men vi skal jo have adoptivbørn til Danmark fra afgiverlandene, og de vil ikke – de vil ikke – afgive til homoseksuelle forældre. Det vil de ikke, det er den virkelige verden.

Der er ét land – ét land – der har givet mulighed for det, nemlig Sverige. De har ikke rigtig gjort nogen erfaringer med det endnu, for der er kun ét par, som er blevet godkendt som adoptivforældre. Men fra vores side er erfaringerne i hvert fald, at afgiverlandene ikke vil afgive adoptivbørn, og vi kan risikere, at det kan problematisere i det hele taget at afgive børn til vores land og på den måde hjælpe de børn, som kommer fra fattige kår og fra familiemæssige kår, som gør, at de vil have gavn af at komme til Danmark.

Kl. 13:11

Formanden:

Fru Johanne Schmidt-Nielsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:11

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Nu er det jo sådan med virkeligheden, at den er til at lave om på, og heldigvis for det. Vi kan konstatere, at ministeren ikke svarede, men jeg kan altså konstatere, at så længe den danske lovgivning er, som den er, kommer vi i hvert fald ikke i en situation, hvor homoseksuelle herhjemme skulle få mulighed for at adoptere børn.

Jeg vil lige spørge til noget, ministeren sagde i sit første indlæg, nemlig at børn, der vokser op i homoseksuelle familier, risikerer at blive drillet. Med den argumentation kunne man vel lige så godt sige, at rødhårede eller folk, der har en anden hudfarve end flertallet herhjemme, heller ikke skulle have ret til at adoptere, for så risikerer børnene vel også at blive drillet. Det kan da ikke blive en argumentation for noget som helst,

at børn risikerer at blive drillet, fordi vi lever i et samfund, hvor der er nogle fordomme, for så må vi da ændre fordommene.

Kl. 13:12

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:12

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Jeg har ikke sagt, at de risikerer at blive drillet, så jeg ved ikke, hvor spørgeren har det fra. Jeg har sagt, at en svensk undersøgelse har konkluderet, at hvis man vokser op med homoseksuelle forældre, kan der – det står klart på side 15 i konklusionen – opstå konflikter, og det kan der være mange årsager til.

En af årsagerne er jo, at når man kommer i puberteten og ikke har både en far- og en morrolle at spejle sig i, kan det selvfølgelig godt give identitetsproblemer. Men det kan det også, hvis man enten lever med en enlig forælder eller med begge forældre, hvor ægteskabet ikke fungerer. Den virkelige verden er, at det fungerer på kryds og på tværs, men staten har jo et ansvar for at være med til at sikre børnene den bedst mulige start på livet, og den bedst mulige start på livet er alt andet lige, at man har både en mor og en far. Det giver den bedste start på livet.

Kl. 13:13

Formanden:

Så er det hr. Morten Østergaard for en kort bemærkning.

Kl. 13:13

Morten Østergaard (RV):

Det er jo lidt interessant at høre alt det her med statens ansvar, for da vi i foråret diskuterede de problemer, der var i de større byer, forstod vi, at regeringens opfattelse var, at det med at opdrage børnene helt og aldeles er forældrenes ansvar. Det strider jo selvfølgelig lidt imod den her enorme statsmagt, som justitsministeren taler på vegne af, der nu vil helt ind i dagligstuerne og blande sig i, hvordan forældre opdrager deres børn.

Selvfølgelig kan der være to synspunkter på det her forslag: man kan være for, eller man kan være imod øget ligestilling. Men jeg synes, det er langt mere bekymrende, at landets justitsminister – og det vil jeg gerne bede om at få bekræftet eller egentlig hellere afkræftet – står her i dag siger, at det pr. definition er sådan, at barnets tarv er ringere varetaget, hvis man har homoseksuelle forældre, end hvis man lever i en almindelig kernefamilie med en mand og en kvinde.

Er det virkelig landets justitsminister, der burde stå vagt om livets grundsætning om at bekæmpe diskrimination, der sender det signal i dag, nemlig at man ringeagter alle homoseksuelle par i forhold til at varetage barnets tarv?

Kl. 13:14

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:14

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er selvfølgelig tilladt at være polemisk til en vis grænse i Folketingssalen, også fra hr. Morten Østergaards side.

Jeg har gentagne gange slået fast, at nu skal man passe på, man ikke opdeler nogen i gode og onde. Vi lever i en verden nu, hvor vi skal gøre alt for at bekæmpe diskrimination på grund af religiøsitet eller seksualitet. Så det her forslag handler ikke om stilling, det handler ikke om ligestilling.

Det handler om, at man vil glorificere en indsats, som kan betyde en problematisering af børns mulighed for at blive adopteret i Danmark. Det er tom symbolpolitik, for det fungerer ingen steder i verden.

Med hensyn til far- og morforholdet står jeg fuldstændig ved, at jeg vil ønske og altid arbejde for, at ethvert barn får en far og mor – altid. Det er mit udgangspunkt, og sådan vil jeg arbejde for det. Det er bare ikke den virkelige verden med skilsmisse, død, ødelæggelse. Men når regeringen har indflydelse på det, skal vi prøve at sikre, at barnet får en far og en mor.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:15

Morten Østergaard (RV):

Jeg synes, jeg vil opfordre justitsministeren til at være mere præcis med at svare på det her spørgsmål, for vi efterlades med det indtryk, at ministeren mener, at barnets tarv ikke kan varetages af homoseksuelle forældre. Og der kan jo, som ministeren var inde på, opstå mange situationer, der gør, at et barn alligevel vokser op med homoseksuelle forældre, selv om der ikke er fremmedadoption involveret. Derfor er det altså mere end bare et ualmindelig dårligt signal, hvis landets justitsminister ikke her er i stand til klart at sige, at naturligvis kan homoseksuelle varetage forældreopgaven godt.

Der er mange problemer i familier rundt omkring i Danmark – også mange, hvor der er en

far og mor involveret, som ikke er i stand til at varetage deres forældrerolle; alt for mange, og alt for lidt bliver gjort. Men jeg synes, at det er nødvendigt, at justitsministeren her skærer ud i pap, at det hverken er justitsministerens eller regeringens opfattelse, at homoseksuelle ikke kan varetage deres børns tarv.

Så vil jeg bare henvise til, at det, forslaget lægger op til, er, at alle gennemgår den samme procedure. Så skulle der være homoseksuelle par, der er uegnede til adoption, ja, så vil de jo blive fanget, præcis som det er tilfældet med heteroseksuelle par, der går gennem adoptionsproceduren. Og derfor er der vel sådan set ikke nogen grund til den bekymring, som ministeren lægger op til, medmindre man ønsker at fastholde diskriminationen.

Kl. 13:16

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:16

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Der er ingen diskrimination. Forslaget handler ikke om ligestilling.

Jeg tror ikke, hr. Morten Østergaard egentlig var her under den første del af debatten – det lader ikke til det. Så hr. Morten Østergaards må have siddet og sovet eller tænkt på den dejlige juleferie. For jeg slog fast med syvtommersøm, hvad der er min holdning, og hvad der er regeringens holdning, nemlig at udgangspunktet er barnets tarv. Der er i stribevis af rigtig gode eksempler på, at man har en fantastisk tilværelse som barn i homoseksuelle familier. For mig er der ikke nogen forskel i den henseende, overhovedet.

Derfor er det en falsk modsætning, som man forsøger stille op, og jeg kan undre mig over, at man bliver ved med det, for den er gennemskuet. Det handler *ikke* om at sikre ligestilling, og det handler *ikke* om at fastholde, at der er nogle, der er gode, og nogle, der er dårlige forældre. Der er nogle, der vil have en modsætning, som siger, at homoseksuelle forældre ikke er gode forældre; det er de selvfølgelig. Og det kan man så gentage og gentage.

Det her handler om at sikre, hvad barnet har brug for. Vi kan være med til at sikre, at barnet får en far og en mor, og vi kan også sikre os, at når vi har en adoptionslovgivning, er det med det sigte, at man kan adoptere et barn. Og vi ved, at man, som virkeligheden er i dag, ikke kan adoptere et barn, hvis man er homoseksuel.

Formanden:

Så er det hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 13:17

– og selvfølgelig er der det – at homoseksuelle er aldeles udmærkede forældre. Og der er selvfølgelig massevis af eksempler på, at heteroseksuelle forældrepar er elendige forældre.

Anders Samuelsen (LA):

Jeg kunne godt tænke mig at få ministeren til at uddybe påstanden om, at der kun er ét land, som tillader det her. Jeg har hørt adskillige påstande om, at der både i Belgien, Norge og andre lande er mulighed for det her. Så kan vi få det præciseret?

Kl. 13:17

Kl. 13:19

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:18

Kl. 13:19

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det, som vi ved, er, at der er ét land, Sverige, som har godkendt én adoptivfamilie.

Det er rigtigt, at man i andre lande har lovgivning om det – om man så har godkendt familier, det ved jeg ikke. Men vi ved ud fra de undersøgelser, vi har fra de pågældende lande, at der i ingen af dem er adopteret børn fra afgiverlande. Så det er altså ikke sket.

Kl. 13:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.**Justitsministeren (Brian Mikkelsen):**

Det er fuldstændig korrekt. Med hensyn til om der er nogle lande, hvor homoseksuelle har adopteret fra afgiverlande, så kan jeg konstatere her, at det har vi ikke noget kendskab til. Men det er hr. Anders Samuelsen jo velkommen til at spørge om. Vi har ikke noget kendskab til det, men det ville da være interessant, hvis hr. Anders Samuelsen har det. Det ville da være fint og godt for lovgivningsbehandlingen af det her spørgsmål.

Udgangspunktet fra regeringens side og fra venstrefløjens side i det her spørgsmål er bare forskellige, fordi for os er alt ikke ligegyldigt. For os betyder det noget, at der er en far og mor, og for os betyder det noget, at vi tænker på barnet og ikke bare på symbollovgivning. Vi har et ansvar for, at barnet får en tryk og en ordentlig opvækst, og det kan man få i en hvilken som helst familie, om det så er homoseksuelle forældre, heteroseksuelle forældre eller det er en enlig forælder; det kommer an på forældrene, på den voksne. Det er derfor, at man som adoptivforældre skal igennem en godkendelsesprocedure først, så det ikke bare er tilfældigt, hvem der bliver adoptivforældre.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 13:18

Anders Samuelsen (LA):

[Lydudfald] ... forkert, og det er altså dybt problematisk, at ministeren tilsyneladende ikke er klædt godt nok på. Der er eksempler fra andre lande på, at det her har kunnet lade sig gøre, så det bliver vi nødt til at få opklaret og præciseret i udvalgsarbejdet.

Jeg vil også gerne problematisere ministerens tilgang til det her. Jamen vores udgangspunkt, siger ministeren, er, at børn har ret til en far og en mor, og det er det, der er hele udgangspunktet.

Er udgangspunktet ikke at sikre, hvis man endelig skal blande sig fra statens side, at barnet har en ordentlig og tryk opvækst? Det må da være det, der er det interessante. For der er jo ikke nogen garanti eller sikkerhed for, at fordi man har en far og en mor, bliver det en god og en tryk opvækst. Det er da en helt underlig tilgang, at det lige præcis er det der definitoriske, biologiske spørgsmål, som er det afgørende.

Hvis staten endelig skal blande sig, skal man da ind og prøve at sikre sig, at barnet kan få en god og en tryk opvækst, og der siger ministeren jo netop selv, at der er massevis af eksempler på

Kl. 13:18

I det her tilfælde siger vi, at der er to led, der afgør det. Hvis man går ind i den proces, skal man gerne ende med at få et barn, og med det kendskab, vi har til det, får man ikke noget barn, for der er ingen afgiverlande, der vil afgive et barn til homoseksuelle. Så derfor synes vi, at det er tom demonstrationspolitik.

Kl. 13:21

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Line Barfod (EL):

Nu har jeg adskillige gange hørt ministeren sige, at det bedste for et barn er at vokse op med en far og en mor. Nu er der jo ganske mange børn, der er vokset op under andre vilkår, og det bedste for et barn må vel være at vokse op med nogle voksne, der giver det kærlighed. Så uanset om der er en eller to eller tre, og uanset om det er det ene eller det andet køn, så må det vigtige vel

være, at det er nogle forældre, der giver det kærlighed. Altså, man kunne risikere, at der er et barn, der sidder og kigger på det her, og som så tænker: Jamen har jeg så fået dårligere vilkår, fordi jeg ikke er vokset op med en far og en mor?

Derfor vil jeg gerne høre, hvad ministerens argument er for, at det allervigtigste for et barn er at have en far og en mor, som det vokser op sammen med.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Justitsministeren.

Kl. 13:21

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Fordi vi skylder barnet det. Der kan være i stribevis af tilfælde, hvor et barn ikke har en far og en mor. Jeg nævnte skilsmisse, sygdom, død, forelskelse til anden side, det er fair nok, og det kan give en rigtig, rigtig lykkelig opvækst. Men udgangspunktet er altså i normalsituationen, at vi må prøve at være med til at sikre, at et barn har en far og en mor. Altså, det må vi være med til at prøve at sikre, når nogen er i gang med en adoptionssituation. Det er klart vores holdning. Så kan man jo fra venstrefløjens side mene, at det synes man ikke er naturligt, og at verden har ændret sig, men for os er alt ikke ligegyldigt. Vi har et udgangspunkt, og det er at sikre barnets tarv.

Man kan leve nok så lykkeligt og nok så trygt i alle mulige forskellige familiekonstruktioner. Det afhænger kun af de voksne, og det er deres ansvar. Og der skal man altså bare passe på, at man ikke tager barnet som gidsel i sådan en politisk kamp. Jeg synes, at man kun skal tænke på barnet i den henseende.

Kl. 13:22

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 13:22

Line Barfod (EL):

Jeg er helt med på, at ministeren kan have en politisk holdning om, at ministeren synes, at den bedste familietype er far, mor og børn, og at man skal arbejde på fra statens side, at familier skal være far, mor og børn. Det er fair nok, det er en politisk holdning.

Men problemet opstår, når ministeren så forsøger at sige, hvad det bedste for et barn er. Så er vi ovre i noget, som man faktisk kan undersøge og har undersøgt, og som er vigtigt for mange

børn, og hvor det altså for mig at se må være det afgørende, at der er kærlighed i den familie, og at der er nogle voksne, der vil det her barn. Vi snakker altså om adoption af nogle børn, som man har vurderet vil have bedre af at være sammen med nogle voksne, der vil give dem kærlighed, hvad enten det så er en enlig, det er en mand og en kvinde, eller det er et homoseksuelt par, der vil adoptere.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke, at ministeren bliver ved med at sige, at det er bedre for de børn ikke at blive adopteret end at have muligheden for at komme til nogle voksne, der vil give dem kærlighed.

Kl. 13:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ministeren.

Kl. 13:23

Justitsministeren (Brian Mikkelsen):

Det er en forunderlig Erasmus Montanus-logik. Jeg har sådan set nævnt flere gange, at problemet ikke er, at vi ikke vil tage imod flere børn. Problemet er, at der er for mange personer, som vil tage imod børn, så der er ikke nogen, der skal udelukkes. Altså, hvis man var i sådan en situation, skulle man overveje alt, fordi vi har et ansvar for børnene. Men i øjeblikket er der lange køer af ventelister med personer, som gerne vil modtage et barn. Og der er virkeligheden bare den – det har vi i hvert fald konstateret i Danmark – at afgiverlandene ikke vil afgive børn til homoseksuelle forældre. Det er bare den virkelighed, der er, og det må man jo tage med ind.

Altså, jeg er ked af at måtte sige det, men virkeligheden er sådan, og det kan man ikke bare ændre ved. Man kan jo ikke ændre ved, hvordan opfattelsen er i Sydamerika, i Kina, i Indien og alle mulige andre steder. Sådan er verden. Det kan godt være, at man kan forsøge at ændre verden herindefra, men vi kan jo ikke rigtig ændre, hvordan mentaliteten er i de lande. Så det er altså udgangspunktet for det arbejde, vi gør i Danmark. Alle børn har krav på, at vi gør alt, hvad vi kan, for, at de får en god opvækst med gode forældre, og mit udgangspunkt er, at så skal vi også sikre, at de har mulighed for at have en far og en mor.

Kl. 13:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til justitsministeren. Så går vi over til ordførerrækken. Fru Gitte Lillelund Bech som ordfører.

Kl. 13:25

(Ordfører)

Gitte Lillelund Bech (V):

Det her beslutningsforslag har vi set før. Det har tidligere i en lidt redigeret form været behandlet i Folketingssalen, og jeg må sige, at alle de gange, vi har set det, har det givet en ret god debat i Venstres folketingsgruppe.

I forslaget refereres til, at i Norge, Sverige, Island, Holland, Belgien, Storbritannien, Spanien og Andorra samt dele af Australien, Canada og USA har homoseksuelle par haft adgang til adoption, samt at såfremt beslutningsforslaget vedtages, skal afsenderlandene, dvs. der, hvor børnene kommer fra, indgå en aftale med Danmark, så det i de tilfælde, hvor afsenderlandet ikke ønsker at bortadoptere til homoseksuelle, ikke skal være muligt.

Med hensyn til de svenske erfaringer – og det er måske dem, det er mest naturligt at forholde sig til, fordi det er nabolandet – er det sådan, at erfaringerne med Sveriges ret til, at homoseksuelle må adoptere, netop er blevet evalueret af Sveriges adoptionsinstitut. Og der er to erfaringer, som jeg synes det er værd at drage frem. Den ene er, at den svenske lovgivning på området ikke har givet nogen komplikationer i samarbejdet mellem Sverige og afsenderlandene, og den anden er, at det svenske adoptionsinstitut har informeret afsenderlandene om den her mulighed og har spurgt, om landene accepterede det, og svaret har været nej i alle landene undtagen Sydafrika, der har den samme lovgivning på området som Sverige.

Som ministeren også var inde på, må vi forvente, at de svenske erfaringer vil være de samme i Danmark, såfremt beslutningsforslaget vedtages. Det betyder, at vedtagelsen af beslutningsforslaget vil være mere af symbolsk betydning, men med et ønske om ligestilling af familierne uanset seksuel orientering. Og man kan med rette spørge, om vi i Folketinget skal lave lovgivning, der mere er af symbolsk værdi, end som får egentlig praktisk betydning. Vurderingen af beslutningsforslaget er derfor at veje ligestillingsønsket og symbolet i dette op mod den praktiske udmøntning og den praktiske betydning af beslutningen.

Det er en diskussion, vi har haft i Venstre gentagne gange, og jeg skal derfor afslutningsvis meddele, at et stort flertal i Venstres folketingsgruppe vil afvise beslutningsforslaget, mens et lille mindretal påtænker at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 13:27

Martin Henriksen (DF):

Man kan jo undre sig over, at Venstre sender en repræsentant herved, som sådan set ikke er enig med Venstre, sådan som jeg i hvert fald forstår det, men det kan ordføreren måske give en nærmere forklaring på.

Jeg kan forstå, at ordføreren som repræsentant for Venstre er uenig med Venstre, og derfor mener ordføreren, at det er et godt forslag, som hr. Simon Emil Ammitzbøll har fremsat. Noget af det, som ordføreren fremhævede som godt ved forslaget, var ligestillingen, forstod jeg – så kan man diskutere, om der er ligestilling i det eller ej, men det var ligestillingen, der blev nævnt – og man må gå ud fra, at det, der er godt ved forslaget, og det, der gør, at nogle i Venstre agter at stemme for, er, at homoseksuelles rettigheder fremmes set ud fra ordførerens synspunkt.

Jeg undrer mig bare over, at ordføreren i sin ordførertale slet ikke kom ind på børnene – i hvert fald ikke så vidt jeg hørte det – men lagde mere vægt på det her med ligestillingen og med at sende et signal til homoseksuelle i Danmark. Så kan vi få redegjort for, hvorfor Venstre sender en repræsentant på talerstolen, der er uenig med Venstre, og hvad der egentlig er medlemmets indstilling, altså hvorfor medlemmet ønsker at stemme for?

Kl. 13:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:28

Gitte Lillelund Bech (V):

Jo tak, men nu er det sådan, at vi alle sammen, da vi begyndte i Folketinget, skrev under på grundloven og skrev under på, at vi skal stemme efter vores egen overbevisning. Det håber jeg så sandelig også at hr. Martin Henriksen gør. For det er sådan set det, vi gør i Venstre, og i det her tilfælde har vi hver især, ligesom vi gør med ethvert andet lovforslag, gjort op med os selv: Er vi af den overbevisning, at vi synes, at vi vil støtte forslaget, eller ønsker vi ikke at støtte forslaget? Og som jeg sagde, er der et stort flertal i folketingsgruppen, som vil afvise forslaget, og der er et lille mindretal, som påtænker at støtte forslaget.

Jeg er ordfører, fordi jeg sidder i Retsudvalget, og det er derfor, jeg af min gruppe er blevet

bedt om at være ordfører på forslaget, og det er også derfor, jeg har fremført den diskussion, der jo netop, som ministeren også var inde på, handler om symbollovgivning. Er det her symbollovgivning eller ej? Der er forskellige argumenter for og imod, med hensyn til om man vil støtte eller ikke støtte forslaget, og det kan være alt, lige fra at man synes, at en familiekonstellation skal bestå af en far og en mor, over til, at man ikke vil lave symbollovgivning – det vil jeg sige er argumenterne, når man skal afvise det – og tilsvarende er det mit indtryk, at der også kan være forskellige argumenter med hensyn til at sige ja til det, også i Venstres gruppe. Et af argumenterne er det med ligestillingen, et andet er det signal om, at homoseksuelle kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle.

Kl. 13:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:29

Martin Henriksen (DF):

Hvis jeg lyder mere forvirret, end jeg gjorde første gang, skal jeg selvfølgelig beklage det, men jeg synes, det er uklart. Og med hensyn til det med grundloven osv., vil jeg sige, at det er vi alle sammen med på, vi har alle sammen skrevet under på grundloven. Men det er stadig lidt uklart, hvorfor Venstre sender en repræsentant i Folketingssalen som ordfører, som er uenig med Venstre. Det forstår jeg ikke.

Men igen: Når fru Gitte Lillelund Bech forsøger at forklare, hvorfor der er nogle, der vil stemme for, undlader hun – jeg ved ikke hvorfor – at komme ind på barnets udgangspunkt, hvad der som udgangspunkt er godt for barnet. Det nævner man slet ikke, heller ikke når jeg spørger ind til det. Så jeg vil bare i al stilfærdighed høre, om man har gjort sig nogle overvejelser i den forbindelse, eller om det hele for fru Gitte Lillelund Bech handler om ligestilling og symbolpolitik.

Kl. 13:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:30

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg beklager meget, at jeg ikke fik svaret hr. Martin Henriksen på det med børnene, men den røde lampe lyste, og formanden rejste sig op, så jeg havde ligesom ikke mulighed for at nå at komme rundt om det, for det var et meget komplekst spørgsmål, der blev stillet.

Hvis det er sådan, at alternativet er ikke at have en familie, så tror jeg jo personligt, at det er væsentlig bedre, at man har en familie med nogle forældre, en eller to, uanset hvilket køn de har, som elsker det barn. Og i forhold til det alternativ, der kan være for nogle af de her børn, så tror jeg faktisk, at det at vokse op i en homoseksuel familie kan være væsentlig bedre for barnet end det, det kom fra; det kan være et børnehjem i Sydafrika, det kan være, at hele familien er uddød af aids eller lignende. Det er min personlige holdning. Jeg ved, at der i Venstres folketingsgruppe jo er et flertal, der er uenig med mig i det her, og de siger – som jeg sagde – alt lige fra, at de holder fast i, at en mand og en kvinde er det, som er basis i familien, over til, at de ikke vil lave symbollovgivning. Der er mange forskellige argumenter.

Så vil jeg stadig væk henvise til, at jeg sidder i Retsudvalget, det her forslag skal behandles i Retsudvalget, og derfor er jeg blevet bedt om af min folketingsgruppe at være ordfører på forslaget.

Kl. 13:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marlene Harpsøe for en kort bemærkning.

Kl. 13:31

Marlene Harpsøe (DF):

Ja tak. Jeg hørte i går aftes fru Gitte Lillelund Bech udtale sig i en nyhedsudsendelse, og det undrede mig lidt, at fru Gitte Lillelund Bech i dette tilfælde kom med en indrømmelse, nemlig at ordføreren mente, at det godt kunne være, at det her med, at homoseksuelle kunne komme til at adoptere, ikke blev til noget, fordi det ikke var muligt i praksis.

Det betyder jo så, at ordføreren personligt vil stemme for et forslag om, at homoseksuelle kan adoptere, men hvis det bliver vedtaget og gøres til lovgivning her i Danmark og man så i praksis ikke kan give homoseksuelle par mulighed for at adoptere, jamen så lever det jo ikke op til det, ordføreren vil, nemlig at give mulighed for at adoptere til homoseksuelle. Er der ikke noget meget bemærkelsesværdigt modsatrettet i det?

Kl. 13:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:33

Gitte Lillelund Bech (V):

Nu sagde jeg meget klart i min ordførertale, at vurderingen af problemstillingen her var et spørgsmål om at veje ligestillingsønsket op imod den praktiske udmøntning, og hvad der

bliver den praktiske betydning af beslutningen. Jeg sagde også meget klart, at det, vi kan forvente, er, at de svenske erfaringer nok vil være nogle af de samme, man vil opleve i Danmark, hvilket vil sige, at vi sandsynligvis ikke vil se nogen adoptioner, for som ministeren var inde på, er der en lang venteliste i forvejen.

Personligt ønsker jeg at have ligestillingen og muligheden for, at det kan blive vurderet, om man er mulige adoptivforældre, og hvis man er det, at man så kommer ind i køen på ventelisten fuldstændig på lige fod med de andre, der bliver vurderet til at være egnede adoptivforældre, det være sig enlige eller heteroseksuelle par. Og det er derfor, jeg ønsker personligt at stemme for. Men jeg har også gjort meget klart fra talerstolen, at der er et meget stort flertal i Venstre, der stemmer imod med de argumenter, som jeg har været inde på før, da jeg svarede hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:33

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 13:33

Marlene Harpsøe (DF):

Når fru Gitte Lillelund Bech så ved at trykke på den grønne knap stemmer for det her forslag og det her så måske bliver lovgivning, hvad vil fru Gitte Lillelund Bech så sige til de homoseksuelle vælgere derude, som bagefter bliver meget forundret over, at de ikke kan få lov til at adoptere? For det, der er meningen med det her beslutningsforslag, er vel at give mulighed for, at homoseksuelle kan adoptere. Så hvad vil fru Gitte Lillelund Bech bagefter sige til de par derude, som ikke har mulighed for at adoptere alligevel?

Kl. 13:34

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:34

Gitte Lillelund Bech (V):

Jeg vil sige fuldstændig det samme, som jeg siger til de heteroseksuelle par, som er blevet vurderet som gode til at være adoptivforældre, men som ikke kan få nogen børn, fordi der simpelt hen ikke er børn nok at adoptere, og det er, at de har fået vurderingen, de har meldt sig og sagt, at de meget, meget gerne vil være forældre for et barn, som kommer et andet sted fra, og som de ikke har lavet selv, men det er jo ikke nogen garanti, at man, fordi man bliver vurderet til at være en god forælder, så i øvrigt kan komme til at adoptere et barn. Der er i øvrigt heller ikke, hvis man er i et helt naturligt heteroseksuelt for-

hold, nogen garanti for, at manden og kvinden kan få børn; det er jo ikke nogen garanti, at en mand og kvinde i et forhold på naturlig vis vil kunne få børn heller.

Så jeg vil svare fuldstændig det samme til de homoseksuelle par, som jeg vil svare til de heteroseksuelle: I har muligheden for at søge om at blive adoptivforældre, men det er jo ingen garanti for, at I dermed kan få et barn.

Kl. 13:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:35

René Christensen (DF):

Jeg kan forstå på ordføreren, at en del af grunden til, at der skal stemmes ja til dette forslag, er, at der er millioner af børn ude i verden, som har en kummerlig tilværelse og bl.a. lever på børnehjem, og dem vil ordføreren gerne hjælpe.

Så må jeg oplyse, at hvis man skal adoptere et barn, kommer det nemt op omkring at koste 100.000 kr. at blive adoptivforældre. Og der må jeg altså påpege, at hvis man har 100.000 kr., man vil bruge til det her, og det er for at redde børnene fra en kummerlig tilværelse, så kan man bruge de 100.000 kr. langt bedre end ved at tage et barn til Danmark og give det en god opvækst her. De 100.000 kr. kunne man bruge langt bedre ved at sende dem ud i verden og lade dem arbejde dér, hvor børnene bor, hvis det er det, der skal være argumentet.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:36

Gitte Lillelund Bech (V):

Det kan hr. René Christensen meget vel have ret i, men jeg vil ikke gå ind og fortælle forældrene, uanset hvilken seksuel orientering de i øvrigt har, hvad de skal bruge deres penge på.

Jeg synes, det må være op til det enkelte par eller den enkelte enlige – for enlige har jo ret til at adoptere i dag – at vurdere, om de vil bruge 100.000 kr. på at søge om adoption, med hvad det end måtte indebære, hvis det så endelig lykkes at komme igennem på ventelisten og så adoptere et barn, eller om de vil bruge pengene på at gøre forholdene bedre for børnene i de lande, hvor de bor. Det vil jeg sådan set ikke blande mig i. Det, jeg personligt ønsker her, er, at man får ligestillingsdelen med.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. René Christensen.

René Christensen (DF):

Jamen det kommer bare ind som en del af debatten. Netop det her står faktisk også i bemærkningen til forslaget. Det er jo der, hvor man kan komme i klemme med følelserne og kan få sådan en holdning om, at det er rigtigt. Når man læser det, er det jo rigtigt – hvorfor skal vi dog ikke hjælpe de her børn med at få en god tilværelse? Det er jeg fuldstændig enig i, men hvis det skal være argumentet, at man virkelig vil hjælpe de her børn – og det var en del af ordførerens argumentation – så skal man sende sine penge ud og hjælpe dem, for så får man langt mere for sine penge.

Kl. 13:36

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:37

Gitte Lillelund Bech (V):

Altså, jeg ved ikke, om jeg skal forstå det her sådan, at Dansk Folkeparti ønsker, at vi skal øge vores udviklingsbistand, for det vil jo være den yderste konsekvens af det, hr. René Christensen rent faktisk siger her, nemlig at det er væsentlig bedre, at vi bruger væsentlig flere penge i Afrika og andre steder på at hjælpe dem der. Derfor kunne jeg jo tage det her som værende et udtryk for, at hr. René Christensen ønsker at øge udviklingsbistanden. Det er nu ikke det indtryk, jeg ellers har af Dansk Folkepartis politik.

Kl. 13:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 13:37

Jesper Langballe (DF):

Efter valget i 2001, hvor vælgerne havde skruet tingene sådan sammen, at Dansk Folkeparti fik den indflydelse, vi fik som regeringens støtteparti, var der sådan en forventning – selvfølgelig især i oppositionen – om, at det her aldrig nogen sinde kunne gå. En regering kunne ikke regere på grundlag af noget så ustyrligt som Dansk Folkeparti.

Det kom så til at gå helt anderledes, så efter et år takkede statsministeren fra Folketingets talerstol Dansk Folkeparti, og især lagde han vægt på, at det var et driftssikkert parti.

I dag må vi sige, at Dansk Folkeparti stadig er et driftssikkert parti, mens det ledende regeringsparti er alt andet end driftssikkert. Det er blevet til sådan en lallende folketingsgruppe, hvor man fra det ene øjeblik til det andet stemmer sådan, som man har lyst til, og oven i købet misbruger

grundlovens ord om, at folketingsmedlemmerne skal stemme efter deres overbevisning. Det er jo ikke det, der er meningen med grundlovens ord: Hvad har jeg egentlig lyst til i dag? Nå ja, det kunne være meget sjovt at stemme for det her forslag.

Næ, meningen er jo den, at folketingsmedlemmer ikke er bundet af nogen forskrift fra deres vælgere. Hvorfor er der overhovedet partier? Hvorfor er der overhovedet en vis partimæssig orden i Folketingssalen ...

Kl. 13:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Ordføreren.

Kl. 13:39

Gitte Lillelund Bech (V):

Altså, jeg tror nu nok, at hvis det var sådan, at det var Folketingets formand, hr. Thor Pedersen, der sad i formandsstolen, så ville han måske endda sige til hr. Langballe, at det er vigtigt, at hvert folketingsmedlem stemmer efter sin overbevisning. Og det betyder, at ingen – hverken vælgerne eller for den sags skyld partigrupperne – kan binde dig til at stemme anderledes end efter din egen overbevisning.

Det er sådan set også det, der er tilfældet. Det er i hvert fald det, jeg gør, hver gang jeg stemmer herinde. Jeg synes nu sådan set ikke, at jeg er at betragte som værende hverken driftssikker eller en lalleglad idiot, for det var sådan set lidt det jeg synes der blev insinueret fra hr. Jesper Langballes side.

Jeg giver hr. Jesper Langballe ret i, at Dansk Folkeparti på rigtig mange punkter er meget, meget driftssikkert. Jeg har et fortrinligt samarbejde med Dansk Folkepartis ordførere på de områder, som jeg ellers arbejder med, men derfor synes jeg jo nok, at jeg vil holde fast i, at vi hver især skal stemme efter vores egen overbevisning. Og det kan jo godt være, at hr. Jesper Langballes overbevisning i sidste ende er, at han hellere vil vælge at støtte regeringen og så gå på kompromis med noget af det andet, hr. Langballe mener. Det er jo den overvejelse, vi hver især må gøre os. Det er også det, vi har gjort i Venstres gruppe.

Kl. 13:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 13:40

Jesper Langballe (DF):

Det er jo temmelig latterligt at påstå, at grundlovens ord om, at man skal stemme efter sin overbevisning, skulle medføre den farce, at et parti

sender en ordfører på talerstolen, der taler imod partiets politik. Altså, det kan vist enhver se.

Så vil jeg i øvrigt sige, at jeg også synes, der er noget underligt lallende ved hele substansen i det her beslutningsforslag, som altså fru Gitte Lillelund Bech vil stemme for. For spørgsmålet er jo ikke, hvilke forældre der er egnede til at være forældre, og hvilke der ikke er det. Det skal vi slet ikke sætte os til dommer over. Spørgsmålet er, om Folketinget, den lovgivende forsamling, skal gøre sig selv til sådan en skabergud; der indfører en anden naturens orden, end den naturen selv har indført.

Det er jo det, der simpelt hen har været grundlaget, når vi har stemt om disse her ting, nemlig at vi siger, at det, som Folketinget tager som udgangspunkt, altså er, at en mand og en kvinde kan få børn – det kan to mænd ikke.

Kl. 13:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:41

Gitte Lillelund Bech (V):

Tak. Der var i hr. Jesper Langballes første indlæg en del, som jeg ikke fik svaret på. Det var spørgsmålet om, at vi har delt os i partier. Ja, vi har delt os efter anskuelse, og på det her punkt har jeg jo en anden anskuelse end dels nogle af mine kollegaer i Venstre, dels hr. Jesper Langballe – det er meget tydeligt. Men det betyder jo ikke, at vi som politikere er hverken værre eller bedre. Jeg synes, at styrken ved det danske folkestyre og ved Folketinget lige præcis er, at man kan have en debat som den her, og at man også kan have den internt i partierne. Det er i hvert fald noget, vi lægger meget stor vægt på i Venstre.

Vi lægger også meget, meget stor vægt på, at det er den enkelte, der gør op med sin egen overbevisning, om man vil stemme for eller imod, og gør det ved hvert eneste lovforslag. Og i 99 pct. af tilfældene, man kan måske sige 99,9 pct. af tilfældene, er vi i Venstres folketingsgruppe enige, der har vi faktisk den fuldstændig samme overbevisning. Det kan stadig væk være af forskellige grunde, at vi vælger at stemme sammen. Men når der så er enkelttilfælde som det her f.eks., som er inde at røre ved nogle meget etiske spørgsmål, synes jeg nu stadig væk, det er naturligt, at man følger sin egen overbevisning. Det var i hvert fald det, jeg skrev under på, da jeg startede herinde. Det har jeg gjort meget ud af, og det vil jeg altid følge.

Kl. 13:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Hans Kristian Skibby for en kort bemærkning.

Kl. 13:43

Hans Kristian Skibby (DF):

Tak, hr. formand. Det er lidt i samme gænge. Det, jeg prøver at huske lidt tilbage på, er, da vi havde den her politi- og retskredsreform i Danmark, hvor man jo også fra Venstres folketingsgruppes side brillede ved at sende en ordfører i salen, som egentlig var imod sit eget partis holdning til tingene. Det var den daværende ordfører, fru Birthe Rønn Hornbech, som netop argumenterede for, at selv om hun var modstander af partiets politik, kunne hun godt gå i salen som ordfører og loyalt og tro over for sit parti fremføre partiets politik. Det, vi så oplever i dag, er en ordfører, som ikke fremlægger sit eget partis politik, men som kommer op som ordfører og fremlægger sin egen politik.

Der vil jeg gerne spørge ordføreren: Er der ikke noget ravsuskende galt i, at man går op og præciserer sine egne holdninger frem for partiets holdninger? Det er jo partierne, vi er valgt for, vi er jo ikke 179 selvstændige, individuelle medlemmer, sådan som det sådan set blev sagt fra Venstres ordfører. Selvfølgelig er vi valgt hver især, men vi er også valgt i partier, og det har vi været igennem mange, mange generationer i Danmark.

Kl. 13:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 13:44

Gitte Lillelund Bech (V):

Så må jeg beklage meget, at hr. Skibby åbenbart ikke har hørt efter min ordførertale. For hvis der var noget, jeg bestemt ikke gjorde i min ordførertale, var det at fremføre min egen personlige mening. Jeg fremførte, at diskussionen om det her beslutningsforslag var: Vil en vedtagelse af det her være af mere symbolsk betydning med et ønske om ligestilling? Og jeg sagde endda: Man kan med rette spørge, om vi i Folketinget skal lave lovgivning, der mere er af symbolsk værdi end får egentlig praktisk betydning. Det sagde jeg meget klart, og det er sådan set også dækkende for både det, som er regeringens holdning, og det, som er holdningen hos flertallet i Venstre.

Jeg er så efterfølgende af hr. Skibbys kolleger blevet spurgt om, hvad min personlige holdning er, og det syntes jeg jo nok at jeg skyldte hr. Skib-

bys kolleger at svare på, dvs. resten af Dansk Folkepartis gruppe, der sidder nede ved siden af hr. Skibby. Det er sådan set der, at jeg så har gjort opmærksom på, hvad jeg selv personligt mener, men i min ordførertale var jeg faktisk meget klar, med hensyn til at det med symbollovgivning, hvilket bl.a. også er et af regeringens argumenter, var det, som vejede tungest, og derfor sluttede jeg af med at sige, at et stort flertal i Venstres folketingsgruppe ville afvise beslutningsforslaget, mens et lille mindretal påtænkte at støtte beslutningsforslaget.

Kl. 13:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Hans Kristian Skibby.

Kl. 13:45

Hans Kristian Skibby (DF):

Det ændrer jo sådan set overhovedet ikke ved, at sagens kerne her er, at der eksempelvis sidder en lang, lang række borgere ude ved fjernsynsskærmene og prøver at følge med i, hvad det er, de forskellige partier på Christiansborg mener. Hvilket parti kan jeg måske som vælger have den største sympati for? Og hvad for en politik er det, der bliver ført?

Så kan ordføreren da ikke andet end at være enig med mig i, at det virker fuldstændig demotiverende for folkestyret, at man skal opleve ordførere, som taler imod deres egne partiers holdning til de konkrete lovforslag, der bliver fremsat her i salen. Det er det, vi er vidner til her i dag.

Derfor vil jeg gerne endnu en gang spørge ordføreren: Er det ikke fuldstændig tåbeligt, at man fra et så stort partis side – et parti med så mange medlemmer i de forskellige udvalg her i Folketinget – ikke har været i stand til at finde et eneste medlem i det udvalg, som har kunnet påtage sig en seriøs opgave, nemlig at gå herved i salen og hundrede procent loyalt over for sit parti at fremføre partiets politik frem for at gøre det her til en gang miskmask? For det er det, vi er vidner til her; folk aner jo ikke, hvor de har Venstre i den her sag.

Kl. 13:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:46

Gitte Lillelund Bech (V):

Det er da beklageligt, hvis hr. Skibby ikke ved, hvor han har Venstre. Så skal jeg gøre det meget klart, og jeg skal gentage det for tredje gang: Et stort flertal i Venstres folketingsgruppe vil afvise beslutningsforslaget, mens et lille mindretal på-

tænker at støtte beslutningsforslaget. Det sagde jeg i min ordførertale. Nu har jeg så sagt det to gange som svar til hr. Skibby. Jeg tror ikke, at der er nogle ude ved tv-skærmene – og forhåbentlig heller ikke her i Folketingssalen – der er i tvivl om, hvad et flertal og et mindretal betyder. Et flertal betyder altså, at der er *flere* i Venstres folketingsgruppe, der vil afvise forslaget, end der vil sige ja, vil jeg sige til hr. Skibby.

Derfor: Med hensyn til at fremføre partiets politik vil jeg sige, at det synes jeg nu – med rette – nok jeg gør. Derfor vil jeg sige: Jeg sidder i Retsudvalget, det er derfor, jeg er ordfører, og jeg må tage det ad notam, hvis det er sådan, at mine partifæller i morgen siger: Gitte, du fremførte ikke partiets politik fra Folketingets talerstol. Men jeg tror nu nok, at jeg vil lade mine partifæller vurdere det, frem for at jeg vil lade hr. Skibby vurdere det.

Kl. 13:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Mogens Jensen som ordfører.

Kl. 13:47

(Ordfører)

Mogens Jensen (S):

Danmark kunne i mange år bryste sig af at være i front med hensyn til ligestillingen mellem heteroseksuelle og homoseksuelle, da vi jo, som de fleste ved, var det første land i verden, hvor homoseksuelle i 1989 fik ret til at indgå registreret partnerskab. Siden er vi blevet overhalet af en hel del af vores søsterlande i Europa, f.eks. Holland, Belgien og sågar det katolske Spanien, hvor regeringerne har været langt mere engagerede i at opnå reel ligestilling og frisind i samfundet.

Hvis vi fortsat vil være et land, der over for omverdenen kan sige, at vi hylder ligestilling, og at vi hylder frisind som en bærende værdi i vores samfund, er det nødvendigt, at vi nu også langt om længe tager skridt til at sikre reel ligestilling for homoseksuelle på alle områder.

Derfor er det også et klart udgangspunkt for Socialdemokraterne, at vi ønsker total ligestilling for homoseksuelle. Det gælder retten til at indgå ægteskab på lige fod med heteroseksuelle, og det gælder også, som vi diskuterer det i dag, retten for registrerede partnere til at adoptere danske og udenlandske børn efter nøjagtig de samme procedurer og godkendelseskrav, som gælder for alle andre.

Loven om registreret partnerskab blev jo ændret i 1999, således at det blev muligt for par i re-

gistreret partnerskab at stedbarnsadoptere. Her anerkendte vi altså allerede homoseksuelle forældre, ligesom homoseksuelle i dag også har mulighed for at blive plejeforældre. Derfor er det også helt på sin plads nu at tage skridtet fuldt ud og gennemføre en lovgivning, der giver homoseksuelle ret til fremmedadoption af både danske og udenlandske børn, nøjagtig som man gjorde det i Norge, Sverige, Island, Holland, Belgien, Storbritannien, Spanien og sågar Andorra.

Det har allerede her i dag i debatten været fremført, at det skulle give særlige problemer for børn at vokse op i en homoseksuel familie. Det har man forsket meget i, særlig i Sverige, og i 2001 gennemførte det svenske justitsministerium en omfattende undersøgelse af det, hvor hovedkonklusionen var, og jeg citerer, at den samlede forskning viser, at børn med homoseksuelle forældre har udviklet sig psykologisk og socialt på samme vis som de børn, som de sammenlignes med. Ingen forskelle er fremkommet, hvad angår barnets kønsudvikling. Undersøgelsen har også klart vist, at homoseksuelle er lige så egnede som heteroseksuelle til at give børn et stabilt hjem og den nødvendige kærlighed og omsorg.

Socialdemokraterne er selvfølgelig helt med på, der skal foreligge en bilateral aftale mellem de pågældende donorlande og Danmark om adoption. Her viser svenske erfaringer i øvrigt også, at homoseksuelles muligheder for adoption ikke har haft konsekvenser for heteroseksuelles muligheder for adoption fra de involverede lande.

Jeg synes, der er grund til at understrege, at det her ikke handler blindt om rettigheder for rettighedernes skyld; det handler om anerkendelse af og respekt for de mennesker, der bare ønsker at leve et ganske normalt moderne familieliv, mennesker, der gang på gang løber panden mod en ekskluderende lovgivning, fordi de tilfældigvis ikke lige landede i heterokassen, da Vorherre uddelte seksualiteter, og så handler det jo ikke mindst om, at millioner af børn verden over lever under usle forhold, og at det her forslag vil være endnu et lillebitte positivt skridt til at sikre, at bare nogle af de her børn kan tilbydes en tryk og kærlig opvækst. Socialdemokraterne støtter beslutningsforslaget.

Kl. 13:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:51

Martin Henriksen (DF):

Ja tak. Jeg sad og krydsede af, hvor mange gange ordføreren nævnte ligestilling, og hvor mange gange ordføreren nævnte barnets tarv og barnets perspektiv, og der er sat fem krydser ud for ligestilling og ikke nogen ud for barnets tarv og barnets perspektiv. Ordføreren indledte i øvrigt også med at sige, at det her handlede om ligestilling.

Jeg vil høre, om ordføreren ikke kan give mig ret i, at det, det handler om, først og fremmest er ligestilling set ud fra den måde, man fortolker ligestilling på i Socialdemokratiet. Det er først og fremmest det, det handler om.

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:52

Mogens Jensen (S):

Nu nævnte jeg indledningsvis i min ordførertale en række områder, hvor vi ønsker at de homoseksuelle skal have ligestilling. Det kan være, det var det, der gjorde, at antallet af gange, hvor jeg sagde ligestilling, blev mange.

Men det er helt klart, at også på det her område, hvor det handler om retten til at adoptere, mener vi, at par i registreret partnerskab skal have nøjagtig samme muligheder som andre par i samfundet. Det er ganske korrekt, og det er ligestilling, men det har intet at gøre med, at man ikke kan sikre, at barnets tarv kan varetages lige så godt i de familier som i heteroseksuelle familier.

Kl. 13:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 13:52

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes, det er flot, at den socialdemokratiske ordfører anerkender, at det først og fremmest handler om ligestilling ud fra den måde, som Socialdemokraterne opfatter ligestilling på, og så kommer det med barnet i anden række.

Jeg vil gerne citere fra noget, som hr. Simon Emil Ammitzbøll siger – det er jo hr. Simon Emil Ammitzbøll, der har stillet forslaget. Hr. Simon Emil Ammitzbøll siger i dag til Ritzau, at der er to ting, der er vigtige for ham, i forhold til at bøsser og lesbiske også får mulighed for at adoptere børn, og jeg citerer:

Det handler for det første – for det første – om ligestilling. Homoseksuelle kan sagtens være lige så gode forældre som andre, og det er der

også flere undersøgelser, der viser. For det andet – for det andet – handler det også om børnene.

Er hr. Mogens Jensen enig i den prioritering?
Kl. 13:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:53

Mogens Jensen (S):

Jamen jeg tror, at hr. Martin Henriksen får det her helt galt i halsen. Vi har det udgangspunkt hos Socialdemokraterne, at homoseksuelle familier, par, der lever i registreret partnerskab, kan være nøjagtig lige så gode og kærlige forældre som heteroseksuelle familier, og det mener vi også at forskningen klart har vist.

Derfor er det ikke noget problem i forhold til barnets tarv, at der sikres par i registreret partnerskab nøjagtig de samme muligheder som alle andre i samfundet på det her område.

Kl. 13:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Så er det hr. René Christensen som ordfører.

Kl. 13:54

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Dette beslutningsforslag har til formål at gennemføre administrative ændringer, således at registrerede partnere får adgang til at adoptere danske og udenlandske børn efter gældende regler.

Det er et forslag, som vi har set tidligere, og det er et forslag, som vi tidligere har valgt ikke at stemme for. Det er stadig Dansk Folkepartis holdning, at vi ikke ønsker, at to kvinder eller to mænd, som er registreret som partnere, får mulighed for adoption.

Som det sikkert ikke kommer bag på forslagsstilleren, mener vi stadig, at der bør være en kvinde og en mand i børns liv. Vi er selvfølgelig klar over, at der er mange, som lever deres liv på andre måder, og det er helt i orden. Men som udgangspunkt ønsker vi, at børn oplever muligheden for et familieliv med en kvinde og en mand. Kvinder og mænd er forskellige og tilbyder selvfølgelig forskellige oplevelser for barnet. Derfor er det jo også, at der er så stor søgning efter mandlige pædagoger til daginstitutioner, netop fordi der er forskel på mænd og kvinder.

Dette er formodentlig også en sag om ligestilling, men en ligestilling om hvad? Når to mænd eller to kvinder vælger at leve sammen, har det den konsekvens, at det med børn bliver svært, og det kommer formodentlig ikke bag på nogen.

Vi mener, at det stadig er en kvalitet for børn at have en mor og en far, og det er stadig også en kvalitet for et barn, at en mor og en far bor sammen. Men det er, som om det familieliv, som de fleste trods alt lever, er blevet gammeldags og utidssvarende. Vi skal nu leve vores drømme ud, være singler hele livet. Vi skal ikke stå til regnskab for nogen. Vi skal se på os selv, og vi skal sige: Hvad har jeg behov for?

Vi er selvfølgelig klar over, at homoseksuelle par for norges vedkommende godt kan give et barn en god og tryk barndom, men vi mener stadig ikke, at et barn skal fratages muligheden for at have forældre af begge køn.

Millioner af børn i verden lever under kummerlige forhold, og kun en stor indsats kan afhjælpe dette, og den foreslåede ændring af adoptionslovgivningen vil være et positivt skridt, således at nogle af disse børn kan tilbydes en tryk og kærlig opvækst. Det er det, der står i bemærkningerne til forslaget. Det er et rigtig godt argument, og det er for så vidt også meget tiltalende. Der er faktisk rigtig mange børn ude i verden, som har det rigtig skidt, og hvordan kan vi hjælpe dem? Er dette et forslag, som hjælper rigtig mange børn? Nej, det er det ikke, men det afhjælper et behov, som nogle personer har.

Jeg skal henvise til, at der faktisk på nuværende tidspunkt er flere adoptanter, der er godkendt i Danmark, men der er desværre ikke børn. Jeg har ved flere lejligheder haft møde med Adoption og Samfund. Her har det ikke været problemet, at der har manglet adoptanter. Dermed kan den ellers sympatiske argumentation ikke bruges i det her tilfælde.

Dansk Folkeparti vil gerne understøtte familielivet med mor og far, selv om dette er under pres fra alle sider. Vi ser faktisk mange kvaliteter i udtrykket kernefamilien. Derfor kan Dansk Folkeparti ikke støtte forslaget.

Kl. 13:57

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Der er en kort bemærkning fra hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:57

Morten Østergaard (RV):

Hr. René Christensen siger, at folk lever på mange forskellige måder, og at det skal de have lov til. Så er spørgsmålet til hr. René Christensen bare: Hvorfor så ikke også i adoptionssammenhænge? Hvad er den afgørende forskel, hvis det var sådan, at man følte, at barnets tarv virkelig var truet af at vokse op med homoseksuelle for-

ældre? Konsekvensen deraf burde jo føre til et helt andet synspunkt i forhold til de mange forskellige måder, folk vælger at leve på. Hvad med enlige, der også har ret til adoption?

Er spørgsmålet her i virkeligheden ikke, om barnets tarv rent faktisk ikke varetages bedst, ved at der sørges for, at alle de, der ønsker at adoptere, får adgang til at komme igennem den godkendelsesprocedure, der er, hvor man bliver vurderet for sin egnethed og sorteret fra, hvis ikke det vurderes, at det er personer, der er egnet til at være forældre. Er det i virkeligheden ikke den bedste forsikring for, at de børn, der bliver adopteret til Danmark, rent faktisk får forældre, der er egnet til at være det, uanset hvilken seksuel observans de måtte have?

Kl. 13:58

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 13:58

René Christensen (DF):

Som jeg også sagde i min ordførertale, mener vi som udgangspunkt, at et barn selvfølgelig har ret til en far og en mor. Det siger sig selv. Der skal faktisk en mand og en kvinde til at få et barn. Mænd og kvinder er forskellige – det tror jeg vi alle sammen kan blive enige om – og det ser man jo mange steder at mænd og kvinder er.

Derfor mener vi, at et barn som udgangspunkt har ret til en far og en mor. Det er fuldstændig korrekt, at der findes masser af familier, som lever på andre måder, der er skilsmisser og deslige, og der er masser af børn, der kommer godt ud af det. Men som grundlag, som fundament, skal man have en far og en mor og de forskellige input, som en mand og en kvinde kan give til deres barn.

Det barn, som kommer udefra og bliver adopteret af et homoseksuelt par, har jo netop ikke det fundament. Det har man taget fra det barn; man har sagt til det barn: Du må ikke have det samme fundament, som de andre børn har haft mulighed for at få. Det tager vi fra barnet, hvis vi vælger, at det skal bo hos et homoseksuelt par. Det vil vi ikke sige ja til.

Kl. 13:59

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 13:59

Morten Østergaard (RV):

Jamen jeg synes, hr. René Christensen rammer helt ved siden af. Det, som sker i adoptionsproceduren, er jo netop, at man vurderer, om det er et par, der er egnet til at være forældre, eller i øv-

rigt en enlig, der er egnet til at være forældre; det vurderer man igennem en lang procedure.

Men det, der er afgørende her, er vel, at det barn, som skal adopteres, jo altså har mistet sine biologiske forældre af den ene eller den anden årsag, og at de derfor ikke længere umiddelbart kan spille en rolle i dets liv. Og det afgørende er så: Hvilken tilværelse skal det så have?

Der er det bare, at hr. René Christensen ikke kan komme uden om, at det, Dansk Folkeparti siger, er, at homoseksuelle er uegnede til at være forældre og de derfor ikke kan få adoption, for ellers er der ingen sammenhæng i argumentationen. Og det synes jeg bare er problematisk, når vi i øvrigt betænker, at man så sender et signal til alle homoseksuelle, der måtte leve i det her land som par og eventuelt med børn fra tidligere ægteskaber eller andet involveret, om, at de heller ikke kan varetage barnets tarv. Det synes jeg bare er stærkt problematisk og stærkt diskriminerende.

Kl. 14:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:00

René Christensen (DF):

Jeg synes ikke, jeg på noget tidspunkt har sagt, at de ikke kan varetage barnets tarv. Det har jeg i hvert fald ikke givet udtryk for.

Det, vi mener, er, at der – som så mange andre steder – er forskel på mænd og kvinder og det, mænd og kvinder tilbyder deres børn, og den måde, man får sine oplevelser på. Vi ser det jo mange steder. Mange steder ser man også, at specielt venstrefløjen, når man snakker bestyrelsesarbejde og den slags ting, siger: I bestyrelsesarbejdet skal der være ligestilling, der skal være lige mange mænd og kvinder, for mænd og kvinder er forskellige; kvinder er meget mere sociale, end mænd er, så vi kan ikke have sådan nogle bestyrelser, hvor der kun sidder mænd.

Dér er der altså meget forskel på mænd og kvinder, men når vi snakker om børn og børneopdragelse, så er der ingen forskel.

Kl. 14:01

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi for en kort bemærkning.

Kl. 14:01

Kamal Qureshi (SF):

Mange af de ting, som Dansk Folkeparti siger, bliver pakket ind med, at det handler om barnets tarv og alt muligt andet, men grundlæggende handler det jo om, at Dansk Folkeparti ikke ønsker at give homoseksuelle nogen former for

rettigheder. Det gjaldt jo, dengang man stemte imod lovgivningen om kunstig befrugtning, hvor diskrimineringen af de homoseksuelle blev fjernet, ved at det blev tilladt de homoseksuelle at få kunstig befrugtning, på samme måde som ægtefæller kan; det gælder det her forslag; og det gælder en lang række andre forslag, som det her Folketing har behandlet.

Så jeg vil reelt set gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører: Er der ét eneste forslag, som Dansk Folkeparti har forholdt sig til i det her Folketing, som har givet homoseksuelle nogen former for rettigheder, som Dansk Folkeparti kan stemme for, når nu man siger, at det ikke drejer sig om, at man er imod homoseksuelle, men at man bare varetager barnets tarv? Er der ét forslag, han kan nævne, som man har stemt for?

Kl. 14:02

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:02

René Christensen (DF):

Jeg vil sige, at når vi taler om det forslag, som ligger her, og også om andre forslag, der handler om børn, er det jo bare sådan den grundlæggende tanke: Hvordan er vi skabt, og hvorfor er vi her? Hvis vi nu alle sammen valgte at sige, at den rigtige måde at leve på var at leve sammen mænd og kvinder, var der jo til sidst ikke nogen tilbage af os. For det kan jo ikke lade sig gøre i den virkelige verden, hvis man vælger at leve sammen to mennesker af samme køn.

Der må vi bare sige, at vi holder fast i, at der skal en mand og en kvinde til for at få et barn, at der skal en mand og en kvinde til at give de input, som et barn skal have fra starten af. Så ved vi godt, at der er masser af familier, som oplever, at det ændrer sig i løbet af barnets opvækst, sådan er det. Men børn har ret til at have en mor og en far.

Det, vi snakker om her, er, at der er nogle voksne, som har ret til at få et barn. Det vender vi om og siger: Nej, det er ikke rigtigt; voksne har ikke ret til at få et barn.

Kl. 14:03

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:03

Kamal Qureshi (SF):

Jeg kan jo konstatere, at ordføreren ikke kan nævne et eneste forslag, som Dansk Folkeparti har stemt for her i Folketingssalen, og som har forbedret tilstanden for de homoseksuelle – det

gælder diskriminationslovgivningen i forhold til arbejdsmarkedet, som Dansk Folkeparti var imod, og det gælder forslaget om kunstig befrugtning. Og når ordføreren siger, at det er en mand og kvinde, der kan få børn, og ellers kan det ikke lade sig gøre, vil jeg sige, at der er masser af mænd og kvinder, der ikke kan få børn, og det er derfor, vi f.eks. tilbyder dem kunstig befrugtning, hvor man trods naturen.

Jeg kunne nævne en lang række andre forslag; hvor Dansk Folkeparti konsekvent, hver eneste gang, der er tale om homoseksuelle, stemmer imod. Men Dansk Folkeparti har jo ikke i det her Folketing eksempelvis ønsket at fjerne enliges mulighed for at adoptere. Dansk Folkeparti er jo ikke imod, at enlige kvinder og mænd godt må adoptere, men det, der er problemet, er, når to af det samme køn sætter sig sammen og vil adoptere – så må de ikke. Det vil sige, at Dansk Folkepartis logik er, at én kvinde bedre kan varetage barnets tarv end to kvinder, eller at én mand er bedre til at varetage barnets tarv end to mænd. Det er jo det, der med tydelighed viser, at man reelt set bare er imod homoseksuelle, og andet drejer det sig ikke om.

Kl. 14:04

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:04

René Christensen (DF):

Det vil jeg godt afvise. Det, det drejer sig om her, er, at vi ser med børnenes briller på det her, og at vi ikke ser på det med de voksnes briller. For det, der bliver talt om her, er jo, at der er nogle mennesker, der har nogle behov, som de åbenbart ikke kan få dækket andre steder. Det kan ikke lade sig gøre at få et barn, hvis man ikke vælger at være sammen med en af modsat køn. Det vil altså sige, at man har et ønske, som man ikke kan få opfyldt. Skal vi så gå ind og sige, at vi så hjælper med det ønske, fordi man af den ene eller den anden grund har valgt det fra?

Det ønsker vi ikke. Vi ønsker at se på det med barnets briller og sige, at børn har ret til en far og en mor.

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak. Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:05

Mogens Jensen (S):

Tak. Nu hørte jeg ordføreren sige, at ordføreren ikke havde sagt, at en homoseksuel familie ikke kan varetage barnets tarv. Må jeg så spørge: Mener ordføreren, at en homoseksuel familie godt

kan varetage barnets tarv og være en god og kærlig familie for barnet?

Kl. 14:05

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:05

René Christensen (DF):

Det er jeg da helt sikker på at man kan finde masser af eksempler på, altså hvor det fungerer rigtig godt, det er jeg sikker på. Men jeg mener ikke, at man som udgangspunkt skal sige til det barn, som man ønsker at adoptere, at barnet ikke skal have mulighed for at opleve et familieliv med en mor og en far. Det er ikke det samme som at sige, at de familier, som efterfølgende – hvordan man nu ellers har fået det her barn til verden – af den ene eller den anden grund nu har fundet ud af, at man har en anden seksualitet end den, man havde, da man fik barnet, er dårlige familier. Jeg siger bare, at barnets tarv er udgangspunktet, og her har man virkelig muligheden for at sige, at det her barn skal have mulighed for at have en far og en mor. Der vælger vi fra og siger, at barnet ikke skal komme til en familie, hvor det ikke har den mulighed.

Kl. 14:06

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:06

Mogens Jensen (S):

Jamen det har barnet jo kun mulighed for i teorien, for ingen kan vide, om et heteroseksuelt par, et år efter at de har adopteret, går fra hinanden, og så er barnet stillet i samme situation. Og der er i øvrigt stadig væk ingenting, der har vist, at den kærlighed og omsorg, et barn får fra to af samme køn, ikke har nøjagtig samme betydning for barnet som den, barnet får af to af forskelligt køn.

Men jeg vil gerne spørge Dansk Folkepartis ordfører om begrebet familie. Der er mange familier i Danmark, hvor man har oplevet skilsmisse, og hvor barnet lever enten hos den ene eller den anden forælder, og er det så også noget, som Dansk Folkeparti ønsker at gribe ind over for? Er det en unormal måde at leve på som familie, når man nu netop ikke i familien har både en far og en mor?

Kl. 14:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:07

René Christensen (DF):

Jeg tror, der er rigtig, rigtig mange børn, som er kede af, at deres forældre ikke bor sammen. Jeg tror, at der er rigtig, rigtig mange børn, der nu her op til jul er kede af, at de ikke ved, hvor de skal holde juleaften. Jeg tror, at der er rigtig mange børn, som ligger derhjemme og tænker: Bare min mor og far dog var sammen. Der ligger jo nok også nogle børn og tænker: Nej, hvor jeg godt kunne tænke mig, at min mor og far blev skilt, for de skændes altid.

Der vil være mange forskellige måder at anske det på, men grundlæggende vil jeg sige, at hvis man vælger at blive gift, hvis man vælger at få børn, hvis man vælger at bo sammen som en familie, skal man også kæmpe lidt for det. Jeg havde det også med i min ordførertale.

Det er jo snart ved at ændre sig til, at man er unormal, hvis man er i et parforhold i lang tid. Man er snart unormal, hvis man lever ganske almindeligt sammen med sin familie. Som jeg sagde, er det blevet sådan, at vi skal kigge på os selv, og at vi kun skal kigge på, hvad det er for nogle behov, vi selv har. Det mener jeg er forkert, og som jeg også sagde, støtter vi faktisk kernefamilien, og vi tror på, at der er rigtig mange gode ting ved den.

Kl. 14:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Så er det fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:08

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det, der er blevet sagt, giver altså ikke nogen mening, men jeg synes, det er en meget sådan sjov debat, vi har. Dansk Folkepartis ordfører siger, at det er o.k. at være en homofamilie, hvis man bare har været heteroseksuel først; man kan godt være gode homoforældre, hvis man bare først prøver at være heteroseksuel.

Jeg skal så i øvrigt spørge Dansk Folkepartis ordfører, om ordføreren aldrig nogen sinde har hørt om kunstig befrugtning, for det er nu gentagne gange blevet sagt fra talerstolen, at man skal være en mand og en kvinde for at få børn. Jeg vil oplyse ordføreren om, at man som kvinde kan få børn uden nogen sinde at have set eller haft berøring eller på andre måder haft fysisk kontakt med en donor.

Jeg vil gerne lige tage fat i det her med barnets tarv. Det bliver sagt igen og igen. Hvis man virkelig mener, at barnets tarv er det vigtigste, burde man da netop, i stedet for tage udgangspunkt i folks seksualitet, se på alle dem, der gerne vil være forældre, og sige: Hvem er de allerallerbedste her?

Kl. 14:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:09

René Christensen (DF):

For sådan at komme lidt tilbage til, hvad det egentlig er, vi diskuterer her, er det, om der er registrerede partnere, som skal kunne få lov at adoptere et barn.

Det bliver så sagt, at der jo er par, som har været heteroseksuelle, men som så pludselig finder ud af, at de har en anden seksualitet og så lever fint med det. Det er fuldstændig korrekt, og det er jeg enig i, og der er sikkert mange eksempler på, at det fungerer ganske udmærket. Men her går vi ind med lovgivning og siger, at vi fratager det her barn muligheden for at få en far og mor. Hvis man siger ja til det her, kunne man forestille sig, at der i fremtiden er børn, som kommer til en familie, hvor der er to mænd eller to kvinder, som skal opfostre de her børn. Det vil sige, at det barn ikke har fået lov til at vælge, om det vil have en far og mor; det er blevet bestemt herfra, at barnet skal være hos den her form for familie. Det er det, vi siger nej til.

Kl. 14:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:10

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Jeg vil gentage, at det der med, at det er o.k. med homofamilier, hvis man bare har prøvet at være heteroseksuelle først, er en meget mærkelig og absurd påstand.

Spørgsmålet, jeg vil stille, og som jeg stillede før, er: Hvis vi tager udgangspunkt i barnets tarv og siger, at det vigtigste er at have nogle gode og kærlige forældre, burde vi så ikke netop sige, at alle, der har lyst til at adoptere, kan ansøge, og så vurderer man ud fra de samme kriterier, hvem der er gode forældre? Udgangspunktet kan vel ikke være, at man, fordi man er heteroseksuel, er en bedre forælder end alle mulige andre.

Netop med fokus på barnets tarv burde man da sige: Kom, alle, der har lyst til at adoptere, så

vurderer vi jer alle sammen og finder de allerbedste forældre, de allerkærligste forældre ud af alle dem, der har lyst til at adoptere.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:11

René Christensen (DF):

Nu er det jo sådan i dag, at man skal igennem en procedure, og der ser man selvfølgelig på det. Det er også sådan, at der faktisk er for få børn i forhold til dem, der bliver godkendt som adoptanter. Så man kan sige, at hvis det her beslutningsforslag kommer igennem, gør det ikke, at der vil være flere børn, der får hjælp.

Kl. 14:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:11

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er bare et helt enkelt spørgsmål til ordføreren. Hvis ordføreren skal vælge, hvad er så vigtigst: a) kærlige og omsorgsfulde forældre eller b) en far og en mor? Man kan ikke altid få begge dele.

Nu spørger jeg bare helt simpelt: Hvis ordføreren nu skal vælge mellem kærlige og omsorgsfulde forældre eller en far og en mor, hvad vælger ordføreren så?

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:12

René Christensen (DF):

Det kan jeg svare meget tydeligt på: Kærlige og omsorgsfulde forældre er langt det vigtigste for børn. Det er der ingen tvivl om.

Men igen: Hvad er udgangspunktet? Det er det, jeg sådan hele tiden vender tilbage til. Udgangspunktet må være, at man har en far og en mor. Kvinder og mænd er vidt forskellige, og jeg ved jo også, at man i mange andre sammenhænge lægger vægt på, at mænd og kvinder er meget forskellige. Mænd kan det ene, kvinder kan det andet. Selvfølgelig har et barn, hvis der er mulighed for det, bedre af at få oplevelser fra både kvinder og mænd. Men selvfølgelig er det altid vigtigt at opleve kærlighed fra ens forældre.

Kl. 14:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 14:12

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Hvis vi lige prøver at se på, hvad det egentlig er, der bliver foreslået, så bliver det foreslået, at man får adgang til at ansøge om fremmedadoption. Det vil sige, der er ingen, der har ret til børn. Det tror jeg vi er fuldstændig enige om. Der er ingen, der har *ret* til børn. Det, det handler om, er at få mulighed for at blive afprøvet, om man kan blive godkendt som forældre.

Så synes jeg, ordføreren vender argumentationen om, for der bliver nemlig sagt, at vi skal tillade det her, men det er jo ikke helt sådan, det er; det er lovgivningen i dag, der forbyder det, det er noget, vi har besluttet herindefra. Så det handler ikke om, at vi nu herindefra skal til at bestemme over virkeligheden. Virkeligheden er den, at der findes mulighed for adoption, dog disse par undtaget. Virkeligheden er også, at der lever børn med homoseksuelle forældre, ikke kun fordi deres forældre pludselig er gået fra at være heteroseksuelle til at være homoseksuelle, men fordi man altså meget nemt kan få lavet et barn, hvis man gerne vil.

Kl. 14:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:13

René Christensen (DF):

Jeg er fuldstændig enig i, som der også bliver sagt her, at ingen har ret til at blive forældre. Så kan vi så spørge, om man skal have ret til at ansøge. Hvis man har ret til at ansøge, har man også ret til at blive godkendt, og så har man jo også ret til at modtage et barn, hvis det barn pludselig skulle stå på listen og det kunne passe sammen. Så hvis vi siger ja til, at man kan få lov til at ansøge, har vi jo også sagt ja til, at man kan få lov til at modtage et barn. Og det er jo der, forskelligheden viser sig. Vi mener, at hvis man får lov til at modtage et barn, har man frataget det barn retten til at have en far og mor og de positive ting, der følger med at leve i en familie med en mand og en kvinde.

Kl. 14:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod for en kort bemærkning.

Kl. 14:14

Line Barfod (EL):

Det er muligt, at ordføreren tror, at man kun kan møde mænd og kvinder i familier. Min erfaring er, at der er rigtig gode muligheder for, når de fleste børn i dag faktisk kommer i vuggestue, børnehave, i skole osv., at de indgår i en række

forskellige relationer, hvor der er mulighed for at møde både mænd og kvinder. Så der er mulighed for, at børn kan lære nogle af det andet køn at kende, selv om de vokser op i en familie, hvor der kun er ét køn, enten fordi det er en enlig forælder eller det er to forældre af samme køn. Så vi kan sagtens tilgodese børns behov for at møde begge køn uden at kræve, at alle familier skal være far og mor og børn.

Derfor forstår jeg simpelt hen ikke helt den der argumentation om, at det er for, at børn skal møde forskellighed, at vi skal sikre, at der er en far og en mor i hjemmet. Jeg går ud fra, at Dansk Folkeparti heller ikke mener, at vi skal sikre det i forhold til alle de børn, der uden at være adopterede vokser op i familier, hvor der ikke er en far og en mor.

Kl. 14:15

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:15

René Christensen (DF):

Fru Line Barfod kan da have fuldstændig ret i, at der selvfølgelig er adgang til mænd og kvinder de steder, som børn kommer – institutioner, skoler og deslige – selvfølgelig er der da det. Men man må igen sige, at det at være barn i en familie er noget andet. Jeg håber, at de fleste børn er mange timer sammen med deres forældre. Det kan også være, at de er meget sammen med deres enlige mor eller deres enlige far. Sådan kan det jo også se ud. Det er jo der, man får sine input, og der mener vi altså, at børnene har krav på, at de som udgangspunkt har en far og en mor. Jeg har sagt det temmelig mange gange, så det kan næsten undre mig, at man bliver ved med at spørge om det. Det mener vi altså at man som udgangspunkt har ret til.

Til at tingene så ændrer sig, kan man sige, at ja, det gør de, og det kan man jo også være ærgerlig over. Det kan jeg da godt være ærgerlig over. Jeg kan da godt være ærgerlig over, at der er så mange, der vælger at blive skilt. Jeg kan da godt være ærgerlig over det, men jeg kan jo ikke gøre noget ved det. Det her kan jeg gøre noget ved.

Kl. 14:16

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Line Barfod.

Kl. 14:16

Line Barfod (EL):

Nu kunne jeg komme på en del ting, man kunne gøre for familier, for at de får bedre vilkår, så der er mindre sandsynlighed for, at forældrene bli-

ver skilt, fordi de har så mange problemer, der gør, at de har det svært sammen. Men det er så noget helt andet.

Jeg er helt med på, at Dansk Folkeparti har den grundholdning, at en familie bør bestå af far og mor og børn. Det er jeg med på, det er en politisk opfattelse. Men det er argumenterne, jeg spørger til, og her kan jeg ikke forstå, hvad det er for et argument, ordføreren har for, at det er bedst for børnene, når ordføreren samtidig siger, at børn kan have det godt i mange andre former for familier. Altså, jeg er med på, at man kan have det som politisk holdning, det er fair nok, men jeg forstår ikke argumentationen. Det er det ene.

Det andet er, at hvis man er enig i, at masser af børn har det godt i familier, som ikke består af far og mor og børn, er det, vi står tilbage med, et spørgsmål om, hvem der skal have lov til at stå på venteliste, og om vi skal sige, at der er nogle, der ikke skal have lov til at stå på venteliste. Det er jo det kriterium, vi efterhånden står tilbage med, og der synes jeg vi mangler at høre argumentet for, at man synes, der er nogle, der ikke skal have lov til at stå på venteliste.

Kl. 14:17

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:17

René Christensen (DF):

Nu er jeg ikke uddannet pædagog, men det er jo påfaldende, at man i daginstitutioner og deslige går rigtig meget op i at få mænd ind, for det er et meget kvindedomineret fag. Hvorfor vil man så det? Det vil man netop, fordi mænd er så forskellige fra kvinder. Kvinder gør nogle ting med børnene, de giver nogle input til børnene, og mændene giver nogle andre input til børnene. Og det vil jeg da sige er professionelle. Folk ude i daginstitutionerne er vel professionelle, de er uddannet til det. Hvorfor går de så meget op i, at der bliver uddannet flere pædagoger, som er mænd? Det er vel et meget godt argument for, at mænd og kvinder er forskellige, og at man også i de tilbud ønsker at tilbyde forskellighed, i form af at der er mænd og kvinder.

Kl. 14:18

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Tak til ordføreren. Det er hr. Kamal Qureshi.

Kl. 14:18

(Ordfører)

Kamal Qureshi (SF):

Fra SF's side synes vi, at det afgørende er, at vi i enhver sammenhæng sikrer os, at børn kan få

forældre, der kan varetage deres tarv på en kærlig og ordentlig vis. For os er det afgørende, at vi, når vi synes, der opstår et paradoks, skal prøve at se, om vi ikke kan løse det paradoks. Og vi står faktisk med det mærkelige paradoks i Danmark, at der faktisk er mange forældre, der frivilligt vil stille op og få prøvet af, om de egner sig til at kunne varetage et barns tarv som adoptivforældre. Det vil sige, at de faktisk gerne vil testes, så at sige. Jeg tror, at der er mange andre forældre i det her samfund, som kunne have godt af at blive testet, og jeg er heller ikke sikker på, at alle ville stille op til sådan en test.

Men det er der faktisk en masse, der gerne vil, som gerne vil give deres kærlighed og omsorg til et barn, som ikke har det, fordi det bor på et børnehjem et eller andet sted i verden. Det synes vi er en flot gestus; det synes vi sådan set at de skal have lov til at blive testet på og få lov til at ansøge om og få lov til at få vurderet, altså om de – ligesom en lang række andre forældre og par gør – egner sig til at varetage et udenlandsk barns tarv.

I Danmark er det jo sådan, at vi faktisk har en lovgivning, der tillader enlige kvinder og mænd at adoptere børn. Så man kan sige, at enhver diskussion her i salen, hvor man siger, at man vil sikre, at man ved fremmedadoption skal have både en mand og en kvinde i et hjem, simpelt hen ikke svarer til den virkelighed, som det her Folketing, som vi sidder i i dag, selv har lovgivet om. Og så vidt jeg ved, har ikke engang Dansk Folkeparti stemt imod det forslag. Mig bekendt har Dansk Folkeparti i hvert fald ikke ønsket at fjerne det forslag om, at enlige kvinder og mænd må adoptere børn fra udlandet.

Så det eneste vi kan konstatere er sådan set, at i det øjeblik, det er to kvinder, der bor sammen, som ønsker at adoptere, så synes Dansk Folkeparti, det er et problem, for de vil altså ikke være i stand til at varetage barnets tarv. Hvis det er to mænd, der bor sammen, er det altså farligt for børnene at vokse op i det hjem. Og det pudsig er, at man faktisk mener, at én mand er bedre til at varetage barnets tarv end to mænd, der bor sammen, eller at én kvinde er bedre til at varetage barnets tarv end to kvinder, der bor sammen.

Som far til tre børn vil jeg sige, at det altså godt kunne være nogle flere voksenhænder til stede, og at jeg da nogle gange synes, at to eller tre voksne er for lidt. Så jeg synes sådan set, at det er bedre, at der er to omsorgsfulde voksne, end at der er én omsorgsfuld voksen til at varetage et barns tarv.

Vi er glade for, at der er en del Venstrefolk, der stemmer for det her forslag, som vil betyde, at vi får en reel lovgivning igennem, og at vi fremover også kan få en holdningsmæssig ændring i de lande, hvor børnene kommer fra. Og det er sådan set den virkelighed, som jeg synes, vi befinder os i i dag, og som vi fra SF's side forholder os til. Vi kunne selvfølgelig godt drømme os tilbage til en eller anden verden, hvor virkeligheden så markant anderledes ud. For når man f.eks. siger, hvad der er naturligt, og at det naturlige er, at en mand og en kvinde får børn – ja, men så må jeg sige, at det naturlige er altså heller ikke, at man overlever en kræftsygdom, det naturlige er heller ikke, at man overlever med en pacemaker og meget andet.

Vi har på afgørende områder i det her samfund så at sige sat naturen ud af kraft, ved at vi udfordrer den på de sygdomme, naturen tildeler det enkelte menneske. Eller for den sags skyld, når to ikke er i stand til at få børn, kan man ved hjælp af kunstig befrugtning fra det offentlige sundhedsvæsen få hjælp til at få et barn. Så på afgørende områder, kan man sige, er det argument om, hvad der er naturligt, og hvad der ikke er naturligt, sat ud af kraft ved hjælp af teknologien og ved hjælp af fremskridt.

SF er et fremskridtsparti på den måde, at vi ønsker fremskridt, vi ønsker et progressivt samfund, vi ønsker, at folk får lov til i frihed at etablere sig i de familieformer, som passer dem bedst, så længe de er i stand til at varetage børnenes tarv.

Kl. 14:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:23

Martin Henriksen (DF):

Jeg vil bare sige, at hvis Dansk Folkeparti havde mulighed for at overtale andre i Folketinget til at have den samme overbevisning som Dansk Folkeparti, gjorde vi meget gerne det. Og så synes vi også, det skulle være sådan, når man adopterer, at man så som udgangspunkt selvfølgelig skal leve i et forhold med en mand og kvinde. Jeg tror ikke, at der herinde er flertal for at ændre på den lovgivning, men det kan jo være, det kommer en dag.

Så vil jeg også bare sige til det her med argumentet om, at vi så tit ændrer på det naturlige osv., vi helbreder kræft osv.: Jo, men når vi gør noget ved hjælp af teknologi og andre fremskridt, så gør vi det jo for at hjælpe mennesker

– det er jo derfor vi gør det. Og når vi taler om det her, så tager Dansk Folkeparti som sagt barnets udgangspunkt, og vi mener, at barnet som udgangspunkt har ret til en far og mor. Så dermed kunne man jo også godt argumentere for, at Dansk Folkeparti sådan set her forsøger at hjælpe nogle børn. Det er i hvert fald det, vi selv mener.

Jeg vil gerne høre, om ordføreren er enig med forslagsstilleren, hr. Simon Emil Ammitzbøll, når han til Ritzau siger, at der er to ting, der er vigtige for ham, i forhold til at bøsser og lesbiske også får mulighed for at adoptere børn, og jeg citerer: Det handler for det første om ligestilling, og for det andet handler det også om børnene.

Er hr. Kamal Qureshi enig i den prioritering?

Kl. 14:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:24

Kamal Qureshi (SF):

Altså, jeg synes egentlig, hr. Martin Henriksen kan stille spørgsmålet om, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll har sagt, og i hvilken rækkefølge han har sagt det, til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Jeg er i øvrigt ikke sikker på, at det, at de to prioriteringer bliver nævnt, nødvendigvis er et udtryk for en prioritering som sådan fra hr. Simon Emil Ammitzbølls side. Jeg kender hr. Simon Emil Ammitzbøll ganske godt, og jeg ved, at han er lige så optaget af at sikre, at børnene får en ordentlig opvækst med omsorgsfulde og kærlige forældre, som vi fra SF's side er.

Det, vi bare ikke vil være med til, er, at man på forhånd siger, at seksuel orientering er et parameter, der er vigtigere end en reel vurdering af forældreevnen, og det er jo den reelle vurdering af forældreevnen, der bliver foretaget igennem Adoptionsnævnet, når det foretager en vurdering af, om forældrene er egnede til at adoptere et barn.

Kl. 14:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 14:25

Martin Henriksen (DF):

Nu læser jeg direkte op, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll har sagt, og hvad der står citeret i den artikel på Ritzau. Der står:

»Simon Emil Ammitzbøll siger, at det er to ting,« – to ting – »der er vigtige for ham i forhold til, at bøsser og lesbiske også får mulighed for at adoptere børn.«

Og så er hr. Simon Emil Ammitzbøll citeret for at sige: »Det handler for det første om ligestilling. Homoseksuelle kan sagtens være lige så gode forældre som andre, og det er der også flere undersøgelser, der viser. For det andet handler det også om børnene. Når homoseksuelle også får mulighed for at adoptere, kommer der en bredere vifte af kvalificerede forældre til de børn, der skal adopteres, siger Simon Emil Ammitzbøll.«

Altså, når det handler om to ting og det for det første handler om ligestilling og for det andet handler om børnene, er det vel udtryk for en prioritering. Så hvordan har hr. Kamal Qureshi det med, at hr. Kamal Qureshi her i dag står og argumenterer for et forslag, hvor forslagsstilleren åbent siger til Ritzau: For det andet handler det om børnene?

Kl. 14:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:26

Kamal Qureshi (SF):

Så vidt jeg ved, er det et lovforslag, vi behandler i dag, ikke et ritzautelegram. Vi behandler faktisk et konkret lovforslag, der foreligger i tekst fra hr. Simon Emil Ammitzbøll, og som på afgørende områder, for ikke at sige på nærmest alle områder, ligner nogle af de forslag, SF tidligere har været medforslagsstiller på i Folketingssalen.

Men det, der undrer mig lidt i de spørgsmål, som hr. Martin Henriksen stiller her, er, at man jo sådan set underkender Adoptionsnævnets vurdering og den måde, de laver vurderingen af forældrenes egnethed på, når man siger, at de faktisk ikke er i stand til at pille de homoseksuelle par fra, som ikke ville være i stand til at give børnene de optimale vilkår. Så underkender man jo sådan set den procedure, hvor Adoptionsnævnet vurderer familierne. Det er det ene.

Det andet er, at jeg selvfølgelig ser frem til, at Dansk Folkeparti så fremsætter et forslag om, at man vil forbyde enlige at adoptere. Dansk Folkeparti fremsætter jo en lang række forslag, hvor man er i mindretal herinde, men det plejer jo ikke at afholde Dansk Folkeparti fra at fremsætte dem. Jeg vil så bare understrege, at SF selvfølgelig ville stemme imod sådan et forslag.

Kl. 14:27

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 14:27

Jesper Langballe (DF):

Hr. Kamal Qureshi sagde på et tidspunkt i sin ordførertale, at han egentlig også synes, at to eller tre voksne kunne være for lidt til at give børnene kærlig omsorg. Det er interessant. Jeg vil gerne have, hvis ordføreren vil uddybe, om vi kan vente et beslutningsforslag om, at det her med to forældre er noget gammeldags noget, der er yt, vi skal kunne vælge tre eller fire eller fem, som er ligestillede i forældremyndighed og børnopdragelse. Det ville nemlig slet ikke undre mig, hvis det var tilfældet, for det, det hele går ud på her, er jo at gøre tilværelsen med hensyn til den mest basale ting, nemlig familien, til et eksperimentlaboratorium.

Hr. Kamal Qureshi siger, at vi sætter naturen ud af kraft, når vi giver folk en pacemaker. Det er jo ikke rigtigt. Vi afhjælper med moderne teknologi individuelt den mangel hos den enkelte, at han har et dårligt hjerte, eller hvis han eller hun er ufrivillig barnløs, afhjælper vi det, men vi gør det jo i ærbødighed for naturen, i erkendelse af at vi ikke kan skabe noget, som naturen ikke har skabt.

Kl. 14:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:28

Kamal Qureshi (SF):

Lad mig sige, at som udgangspunkt går jeg og SF jo ind for en pædagogik, hvor man varetager barnets tarv ved kærlig omsorg og ved at være til stede og ikke ved at slå børn eller ved at bruge revselsesretten og andet, som nogle andre kunne være tilhængere af at bruge.

Hvis man har en større børneflok – og man kan selvfølgelig diskutere, hvad en større børneflok er – synes jeg, at det er pudsigt, at det skulle være bedre at være en voksen om at varetage barnets tarv end at være to voksne, for vi ved fra mange børnefamilier, at de kan være ganske stressede over alt det, de skal nå med indkøb og madlavning m.m., som jo også nogle gange gør, at de både har en au pair, og de kan betale nogen for at gøre rent i hjemmet og sådan noget, fordi de simpelt hen, selv om de er to forældre om de her børn, ikke kan slå til.

Kl. 14:29

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Jesper Langballe (DF):

Hvad er det dog for en snakken udenom? Jeg har selv sammen med min kone opfostret fem børn. Det vil jeg betragte som en større børneflokk. Det er jo ikke det, vi taler om her. Det er et beslutningsforslag, som giver ret til fremmedadoption. Det er jo ikke et spørgsmål om, hvordan vi har det med få eller mange børn.

Det er jo derfor, jeg er interesseret i at høre, om hr. Kamal Qureshi nu vil fortsætte i det spor, at ægteskab og familieliv skal gøres til et stort eksperimentlaboratorium, hvor man får nye gode ideer hver dag ved f.eks. at sige, at der rent lovmæssigt kunne være tre eller fire eller fem forældre. Det kunne jeg altså ikke rigtig få svar på, men hvis hr. Kamal Qureshi bekræfter, at det kunne han egentlig godt tænke sig, så er det blot, jeg siger: Jamen det vil overhovedet ikke undre mig.

Kl. 14:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:31

Kamal Qureshi (SF):

Jeg mener faktisk, at vi er på vej væk fra det eksperimentallaboratorium, som man har haft tidligere, hvor man har slået børn, hvor man har brugt vold mod børn og andet som opdragelsesmiddel fra mange personer også her i det her Folketing, som har støttet, at man skulle have lov til at slå børn med støtte i revselsesretten. Vi er på vej væk fra det eksperimentallaboratorium, som har skadet børn, og som har skadet børns opvækst, og mod en situation, hvor vi på en dokumenteret basis vurderer, hvem der er i stand til at varetage børnenes tarv på en ordentlig og kærlig måde.

Med hensyn til diskussionen om, hvad der er naturligt, og hvad der ikke er naturligt, og hvad der er menneskeskabt, og hvad der er skabt af Gud, tror jeg selvfølgelig, at hr. Jesper Langballe med sin præstebaggrund og jeg med min lægebaggrund har forskellig indgang til, hvor meget man kan trodse naturen, og hvor meget man skal acceptere naturen som en gudgiven gave. Det er klart, at der går en del af den uddannelse, jeg har, simpelt hen ud på, at man trodser naturen i den forstand, at de børn, som ville være døde uden indblanding, prøver man at redde, og de mennesker, som ville være døde uden indblanding, prøver man at redde ved eksempelvis at give et kunstigt hjerte, eller hvad det nu kan være af moderne metoder, man bruger.

Kl. 14:29

Så det er selvfølgelig forskellige måder, vi ser tingene på. SF ser tingene på en bestemt måde og Dansk Folkeparti på en markant anderledes måde.

Kl. 14:32

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Vivi Kier som ordfører.

Kl. 14:32

(Ordfører)**Vivi Kier (KF):**

Den her debat har indtil nu vist, synes jeg, at man sådan lidt bliver delt op i de gode og de onde. De gode er ligesom dem, der gerne vil stemme for det her beslutningsforslag, og de onde er dem, der ikke vil støtte forslaget. Lad mig bare starte med at afsløre, at så tilhører jeg den onde gruppe.

Det forslag, som vi står med i dag, har mange gange tidligere været drøftet i den her sal i forbindelse med lignende forslag. Vi har også indgående drøftet forslaget i den konservative gruppe, men jeg må sige, at vi ikke har skiftet holdning. Vi mener stadig væk, at et barn har ret til en mor og en far, og når et barn skal adopteres, skal det være barnets tarv, der står øverst, og ikke retten til at få børn. Det kan jeg også sige på en anden måde: Voksne har ingen ret til at få børn; derimod har børn ret til voksne.

Så er der jo naturen, som vi også har diskuteret, og den er jo nu engang indrettet således, at det kræver en mand og kvinde at få et barn. Så er der nogle, der har sagt, at det sagtens kan lade sig gøre uden, men det kræver i hvert fald et æg fra en kvinde og en sædcelle fra en mand.

Når vi i dag stemmer nej til det her beslutningsforslag, gør vi det også ud over barnets ret til en mor og en far med den begrundelse, at vi fra konservativ side tidligere har stemt imod og fortsat er imod, at enlige får ret til at adoptere og få kunstig befrugtning. Når det så er sagt, står jeg ikke og siger, at jeg mener, at homoseksuelle overhovedet ikke ville være i stand til at være gode forældre. Det tror jeg sagtens at de kunne være.

Der står i beslutningsforslagets bemærkninger, at der er millioner af børn i verden, der lever under kummerlige forhold, men det faktum vil det her beslutningsforslag ikke ændre ved. Faktum er nemlig, at der er langt flere kommende forældre, der venter på at kunne få lov til at adoptere et barn, end der er børn, der står i kø for at blive adopteret. Og så er det sådan, som vi har diskuteret mange gange, at andre lande ikke i dag har givet mulighed for, at homoseksuelle

par kan blive godkendt som adoptanter og vente på et barn. Selv om der er mange lande, der har vedtaget en sådan lovgivning, som her foreslås, er der mig bekendt ikke et eneste land, der har bortadopteret et barn til et homoseksuelt par. Så det vil alene blive symbollovgivning.

Fra konservativ side vil vi gerne være lidt gammeldags, hvis nogen opfatter det sådan. Vi vil gerne have den værdi, at det betyder noget for et barn at have en far og mor. Det er vores udgangspunkt. Så vi kan ikke tilslutte os beslutningsforslaget.

Kl. 14:35

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 14:35

Jesper Langballe (DF):

Jeg vil gerne kvittere for en yderst klar ordførertale midt i al det absurde vanvid, som vi oplever i den her debat, og så vil jeg gerne byde fru Vivi Kier velkommen i de ondes klub. Jeg kan godt lide, at fru Vivi Kier ikke er bange for at være gammeldags. Det er jo næsten noget af det mest forfærdelige, man kan være i dag; man skal være med på det sidste nye, så er man interessant!

Under fru Gitte Lillelund Bechs ordførertale kunne jeg ikke lade være med at tænke ved mig selv, at jeg faktisk ikke misunder Venstres gruppeformand. Jeg kunne så også under denne debat sige, at jeg heller ikke misunder ministeren, som har holdt en lige så klar tale.

Jeg vil gerne spørge fru Vivi Kier, om hun egentlig ikke synes, at der er noget meningsløst ved, at man udnævner nogle spørgsmål til at være etiske spørgsmål, og der kan grupperne stemme i øst og vest. Etik betyder vel egentlig, at man har sin samvittighed med i det, man laver. Gælder det ikke al lovgivningsarbejde?

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:37

Vivi Kier (KF):

Jeg vil svare på den måde, at jeg synes, at det spørgsmål må stilles til andre end mig. Jeg synes, det er vigtigt, at vi får diskuteret alle beslutningsforslag og alle lovforslag bredt og grundigt, og at vi hver især får fundet ud af, hvordan vi vil stille os, og hvordan vi hver især i grupperne vil stille os. Det er et etisk spørgsmål, som vi ikke har haft problemer med. Vi har haft en bred debat i vores gruppe, og vi er enige om,

hvordan vi forholder os til det. Sådan tror jeg, at jeg vil svare på spørgsmålet.

Kl. 14:37

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 14:37

Jesper Langballe (DF):

Jeg er bange for, at fru Vivi Kier misforstod mig derhen, at jeg ville lokke fru Vivi Kier til at sige noget ufordelagtigt om Venstres folketingsgruppe. Det ville ligge mig meget, meget fjernt.

Det er i og for sig ikke så meget derfor, jeg tager ordet, men jeg synes, der er grund til at drøfte et principielt spørgsmål. Det gav måske mening engang i Folketingets drøftelser, men det er noget nonsens i dag, at man udnævner nogle bestemte spørgsmål til at være etiske, som om etik ikke er noget, det enkelte folketingsmedlem må bruge i alle lovgivningsspørgsmål. Man kunne måske vende tingene om og så sige, at når det drejer sig om noget så basalt holdningsmæssigt, som det her spørgsmål gør, var der måske netop grund til, at man talte sig til enighed i folketingsgrupperne.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:38

Vivi Kier (KF):

Igen vil jeg blot svare, at jeg synes, det må være op til den enkelte folketingsgruppe, hvordan man i den vil tackle lovforslag, beslutningsforslag og forespørgsler. I den konservative folketingsgruppe har vi rigtig højt til loftet, og vi har mange rigtig spændende og gode debatter. I den her sag kan jeg kun sige, at vi er nået frem til en fælles enighed, som vi stort set gør i alle sager i den konservative gruppe.

Kl. 14:38

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 14:39

Mogens Jensen (S):

Jeg kunne forstå på ordføreren, at det lå De Konservative meget på sinde, at barnet har ret til en far og en mor, og at det så skulle være uforeneligt med homoseksuelles ret til adoption. Så vil jeg godt spørge ordføreren – for det er jo gældende dansk ret i dag, at homoseksuelle par kan stedbarnsadoptere, og det er også gældende dansk ret, at homoseksuelle kan blive plejeforældre: Gælder der ikke det samme princip for De Konservative, hvad angår det, at nogle bliver plejeforældre eller bliver forældre til stedbørn,

at barnet har ret til en far og en mor, og vil Det Konservative Folkeparti fremlægge forslag om, at det ikke længere skal være muligt for homoseksuelle at blive det – for det må jo følge som en konsekvens af det, ordføreren siger her i dag?

Kl. 14:39

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:39

Vivi Kier (KF):

Ja, det kunne jo godt være naturligt, at vi så ville fremsætte et lovforslag om det. Som jeg startede med at sige, så er det i dag muligt for enlige at adoptere, det er muligt for enlige at få kunstig befrugtning, det stemte vi også i tidernes morgen imod, og det er vi egentlig fortsat imod. Vi anerkender, at det er lovgivningen i dag, og når lovgivningen er sådan i dag, så har vi også anerkendt og sagt, at er der et homoseksuelt par, som får et barn ved en kunstig befrugtning, så skal det være muligt med moren, med faren at stedbarnsadoptere. Det er en konsekvens af den lovgivning, der er.

Men når jeg ser på det beslutningsforslag, vi behandler her i dag, så konstaterer jeg bare, at det kun kan blive et symbol på et eller andet, for på trods af de mange lande, som har indført lovgivningen, så er der indtil nu ikke et eneste barn, som er blevet adopteret af et homoseksuelt par.

Kl. 14:40

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen.

Kl. 14:40

Mogens Jensen (S):

Jeg må forstå den konservative ordfører på den måde, at De Konservative sådan set accepterer, at det her med at have en far og en mor ikke gælder, når det handler om at være forældre til et stedbarn eller i forbindelse med stedbarns-adoption. Det gælder heller ikke, når det handler om at være plejeforældre. Det Konservative Folkeparti accepterer de facto sådan set, at her kan homoseksuelle par godt udgøre trygge rammer for et barn. Er det så ikke et symbolsk slag i luften, når den konservative ordfører her står og siger, at man ikke også kan støtte det samme, hvad angår fremmedadoption?

Kl. 14:41

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:41

Vivi Kier (KF):

Nu skal jeg lade det være op til spørgeren at vurdere, om mine svar og min ordførertale er et

slag i luften. Jeg vil gerne sige med hensyn til det med at være plejeforældre, at når man er plejeforældre, så er der jo faktisk en biologisk far og mor et andet sted, som måske ikke kan varetage omsorgen for barnet i hverdagen. Og igen må jeg fastholde, at vores udgangspunkt altså er en far og en mor; sådan er naturen nu engang så viseligt indrettet, og sådan er det.

Når vi står med det her beslutningsforslag og man henviser til andre lande, så vil jeg igen sige, at voksne ikke har ret til at få børn, men børn har ret til voksne, og det står der også i beslutningsforslaget. Så det er en værdipolitisk kamp. Man kan kalde det, hvad man vil, det er ikke et spørgsmål om, at man ikke bryder sig om homoseksuelle eller andre, det her er alene et spørgsmål om den værditilgang, vi fra konservativ side har til det her om stedbarns-adoption.

Kl. 14:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:42

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det er rigtigt, at voksne ikke har ret til at få børn, men spørgsmålet må jo gå på, om børnene ikke har ret til at få de bedste forældre overhovedet. Det er jo i virkeligheden det, det her beslutningsforslag går ud på. Man siger, at vi vil have, at alle voksne mennesker i Danmark, som kunne tænke sig at adoptere, skal have mulighed for at blive prøvet, så vi kan vurdere dem og udvælge de allerdygtigste og allerkærligste forældre overhovedet til de børn, der skal adopteres.

Så netop med udgangspunkt i barnets tarv og netop med udgangspunkt i, at man ikke har ret til at blive forældre, hverken fordi man er heteroseksuel, eller fordi man er homoseksuel, giver det her forslag vel så vældig, vældig meget mening, fordi vi siger: Vi ser alene på evnen til at være forældre.

Kl. 14:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:43

Vivi Kier (KF):

Jeg må sige, at spørgsmålene, sådan som de kommer løbende ind, til forveksling ligner hinanden rigtig meget. Igen må jeg sige, at for mig er der ingen tvivl om, at det er vigtigt, at børnene har trygge, kærlige, omsorgsfulde forældre, men at der er ingen af de lande, der har vedtaget den her lovgivning, hvor det overhovedet er lykkedes nogen homoseksuelle par at kunne adoptere et barn.

Derfor siger jeg, at det er sådan et lidt tomt postulat, man står og råber højt, og hvor er det forfærdeligt, og hvor er vi onde. Ja, så tilhører jeg den onde gruppe, og sådan er det.

Kl. 14:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Fru Johanne Schmidt-Nielsen.

Kl. 14:44

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

De eneste, der har brugt ordet ond i den her sal, er hr. Jesper Langballe, der sagde, at han selv var ond, og så er det ordføreren, der sagde, at ordføreren selv var ond. Ellers er der ikke blevet sagt ordet ond.

Ordføreren bruger det her argument med, at der er kø, og fordi der er kø, skal det være mand-kvinde-familierne, som skal til først. Det forstår jeg overhovedet ikke, hvis man tager udgangspunkt i barnets tarv. Men hvis vi går ind på den tankegang, vil det så sige, at i en situation, hvor der ikke var kø, ville Det Konservative Folkeparti acceptere, at homoseksuelle kunne adoptere? Det var det ene spørgsmål.

Det andet spørgsmål er det meget simple spørgsmål, som hr. Simon Emil Ammitzbøll stillede tidligere, jeg tror, det var til Venstres ordfører, nemlig: Hvad er vigtigst for Det Konservative Folkeparti? Er det A: at der er en mand og kvinde i en familie? Eller er det B: at der er kærlige forældre?

Kl. 14:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Vivi Kier (KF):

Det sidste spørgsmål synes jeg slet ikke man kan stille på den måde, og det vil jeg slet ikke svare på, fordi det er en kombination af mange ting.

I forhold til det med kø og børn må jeg sige, at alle de par, som er godkendt som adoptanter i dag, har gennemgået alle de her undersøgelser, som man nu også gerne vil have at homoseksuelle par skulle kunne gennemgå, og at de står på en venteliste. Så det er nogle, som er godkendt til at kunne varetage den her forældre-evne.

Og ja, så må jeg sige, at hvis der pludselig stod millioner af børn og bankede på døren og havde brug for at få et godt hjem, de kunne blive adopteret til, var jeg villig til at gå ind og kigge på de grænser, der findes. Men så var det ikke kun grænser i forhold til de homoseksuelle, så ville det også være den aldersgrænse, som findes i dag, og den grænse, der gør, at et par, der

egentlig gerne vil godkendes som adoptanter, ikke kan blive godkendt, hvis den ene er bare lidt syg; så det tæller ikke helt. Så der er mange grænser i et bredt spektrum, man må kigge på. Men igen er mit udgangspunkt, at et barn har brug for og har ret til en far og en mor. Det er den indfaldsvinkel, vi har til det her beslutningsforslag.

Kl. 14:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll for en kort bemærkning.

Kl. 14:46

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Ordføreren har talt om gode og onde. Ordføreren har talt om, at spørgsmålene ligner hinanden meget. Jeg kunne næsten have lyst til at være lidt fræk og sige, at jeg synes, at ordførerens tale lignede justitsministerens tale meget, for det var jo nærmest ordret de samme pointer.

Jeg forstår ikke helt, hvorfor Det Konservative Folkeparti nu i to omgange får hele den her diskussion til at handle om, at Det Konservative Folkeparti er et offer, som det er synd for, og som andre er efter. Det er jo ikke det, der er det væsentlige. Sagen handler om, at jeg med det her forslag ønsker at give adgang til, at homoseksuelle i registreret partnerskab kan ansøge om at blive godkendt som adoptivforældre, sådan at vi udvider antallet af folk, der kan blive godkendt, og derved sikrer, at børnene får de bedste forældre.

Vil ordføreren ikke forholde sig til det?

Kl. 14:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 14:47

Vivi Kier (KF):

Allerførst vil jeg da vælge at tage den første kommentar som en kompliment, for ministeren og jeg er medlem af det samme parti, og så er det jo sådan set rigtig godt, at vi måske tænker lidt på samme måde.

Når hr. Simon Emil Ammitzbøll så synes, at jeg placerer mig i offerrollen, må jeg sige nej. Men jeg har jo siddet og fulgt debatten de sidste par timer, og det er jo lidt sådan, at for de partier, som kommer og er lidt positive over for forslaget, er alt jo lutter idyl, men det er det ikke med os andre, som tillader os at sige, at vi har en anden indgangsvinkel til det, og at sige, hvorfor vi siger nej.

Jeg synes, jeg har forholdt mig til det: Jeg siger nej til, at homoseksuelle par skal have mu-

lighed for at kunne blive godkendt som adoptivforældre og stå på en liste. Man vil gerne have det sådan i lighed med andre lande, men der er endnu ikke et eneste barn, som er blevet bortadopteret til et homoseksuelt par. Så det er sådan lidt en tom retorik.

Kl. 14:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Morten Østergaard ... nej, beklager, hr. Simon Emil Ammitzbøll har ordet for endnu en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Mange tak, hr. formand. Jeg vil bare sige til ordføreren, at Det Konservative Folkeparti nu entydigt har placeret sig alene som det eneste parti i Folketingssalen, der ikke kan svare på spørgsmålet, om det er vigtigst med gode og kærlige og omsorgsfulde forældre, eller det er vigtigst med en far og en mor. Selv ordføreren fra Dansk Folkeparti var så rimelig, at det blev sagt, at det vigtigste selvfølgelig var kærlighed og omsorg.

Da ordføreren fik det spørgsmål før, blev der sagt, at nej, det var søreme forskellige forhold, der skulle vægtes i forhold til hinanden. Det kan vi se af referatet, så man behøver ikke at stå og ryste på hovedet.

Kan vi ikke få et klart svar på, at det selvfølgelig er kærlighed og omsorg, der er det vigtigste, og at homoseksuelle forældre selvfølgelig også kan give det?

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Vivi Kier (KF):

Jamen det er jeg også glad for at kunne læse af referatet, for jeg ved, at jeg sagde, at det var et sammenrend eller et krydsfelt af de her ting, for det ene udelukker jo ikke det andet. Hvis der er en far og en mor, betyder det så, at de ikke er gode, kærlige og omsorgsfulde? Jeg synes, det er et helt urimeligt spørgsmål. Jeg anser det som et både-og: Der er både en far og en mor, og de er gode og kærlige – det er ikke sådan, at er man en far og en mor, så kan man ikke være gode og kærlige, men det er der en hel masse andre der kan. Selvfølgelig skal forældre være gode og kærlige.

Kl. 14:49

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Så er det hr. Morten Østergaard.

Morten Østergaard (RV):

Nu var ordføreren så venlig at sige, at ordføreren er enig med den konservative minister på området, og det kommer selvfølgelig ikke som noget chok. Men ministeren var jo inde på, at der var problemer med barnets tarv og det ene og det andet.

Er Det Konservative Folkeparti overhovedet klar over, at f.eks. Børns Vilkår jo har anbefalet, at man giver adgang til, at homoseksuelle får ret til adoption, fordi, som de siger, alle undersøgelser viser, at børn af homoseksuelle enten klarer sig lige så godt som – eller endda bedre end – børn af heteroseksuelle, både fysisk, mentalt og socialt. Når jeg spørger, er det jo, fordi Det Konservative Folkeparti sammen med Venstre og Dansk Folkeparti glimrede med deres fravær ved den høring, der var i Folketinget for halvandet år siden, i forbindelse med at Det Radikale Venstre havde fremsat et lignende forslag. Og derfor synes jeg jo bare, at det er væsentligt at få frem, og må spørge: Kan vi ikke en gang for alle få lagt det argument på hylden? Der er ingen form for dokumentation for, at det, at et barn vokser op med homoseksuelle forældre, fører til, at barnets tarv forringes.

Kl. 14:50

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:50

Vivi Kier (KF):

Det kan jeg så ikke stå og svare på lige her og nu. Jeg har ikke den dokumentation, men jeg vil meget gerne have og beder om at få den dokumentation frem, så vi kan se de forskellige undersøgelser.

Når hr. Morten Østergaard peger på en høring, som partiet arrangerede for halvandet år siden, er jeg desværre bare nødt til at erkende, at da var jeg ikke valgt ind i Folketinget, så derfor havde jeg ikke mulighed for at deltage.

Kl. 14:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Morten Østergaard.

Kl. 14:51

Morten Østergaard (RV):

Det er fair nok. Men pointen er bare, at der ikke er undersøgelser, der kan dokumentere påstanden om, at det giver risiko for barnets tarv at til-lade adoption for homoseksuelle forældre. De undersøgelser findes ikke. Og det er jo det, der gør, må jeg sige til fru Vivi Kier, at vi ender i en situation, hvor Det Konservative Folkeparti

kommer til at fremstå, som om de mener, at statsmagten skal bestemme, hvem der er gode forældre, og hvem der er dårlige forældre, for der er ikke sagligt belæg for det.

Hvis der var sagligt belæg for det, skulle man næsten forvente, at De Konservative ville have det synspunkt, at man så skulle ud og ligesom se, hvor der egentlig lever børn i den her forfærdelige situation med homoseksuelle forældre. Men der er ikke sagligt belæg for det synspunkt, og derfor er der jo kun tilbage at spørge Det Konservative Folkeparti: Har man den opfattelse, at homoseksuelle er dårlige forældre?

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:52

Vivi Kier (KF):

Så får jeg lidt lyst til at læse min ordførertale op en gang til, for jeg synes jo lige nøjagtig, at jeg lagde vægt på det: Jeg har ikke sagt noget om, at homoseksuelle par vil være dårlige forældre; jeg tror, de kan være ganske udmærkede forældre. Jeg har lagt vægt på, at naturen kræver, at der i hvert fald skal et æg og en sædcelle til – der skal efter vores opfattelse være en far og mor.

Når man her ønsker at give homoseksuelle par mulighed for at blive godkendt som forældre, er det jo kun en mulighed for at blive godkendt – og hvad så? I alle de lande, som har gennemført den lovgivning, er der ikke et eneste barn, der er blevet sendt videre til et homoseksuelt par, og så er det ligesom blot en symbollovgivning. Jeg anerkender og respekterer fuldt ud homoseksuelle på lige fod med alle mulige andre, men naturen – den helt almindelige natur – har altså nogle begrænsninger.

Kl. 14:52

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:53

Anders Samuelsen (LA):

Hvad er vigtigst for barnet? Er det en god og en tryk opvækst, eller er det, at man har en far og mor?

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:53

Vivi Kier (KF):

Jamen det bliver det samme svar, som jeg lige for nogle minutter siden gav til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Det var på spørgsmålet, om det, at man har en far og en mor, vil betyde, at man så

får en rigtig dårlig og utryk opvækst. Altså, sådan synes jeg ikke man kan adskille tingene i det her spørgsmål.

Jeg vedkender mig, at der alle steder i verden, også i Danmark, er forældre, som ikke formår at give deres børn en god, tryk og kærlig opvækst, og at det er noget, vi skal sætte alt ind på at gøre noget ved. Men der er jo ikke tale om enten-eller og heller ikke om, at barnet med en far og mor gives en utryk og ukærlig opvækst. Tingene kan jo ikke adskilles. En far og mor er jo som udgangspunkt personer, der giver både kærlighed og tryk i barnets opvækst.

Kl. 14:53

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 14:53

Anders Samuelsen (LA):

Jeg er kun glad for svaret. Jeg hører det sådan, at ordføreren bekræfter, at det selvfølgelig er vigtigst, at man får en god og kærlig opvækst, det må være det vigtigste. Så kan man jo bare undre sig over, hvorfor man ikke skal kunne give den mulighed til homoseksuelle, nemlig at blive gode og kærlige forældre, som tager vare på et barn, som måske oven i købet som alternativ vil komme til at stå i en langt, langt værre situation. Logikken halter jo fuldstændigt, for man bliver ved med at tale om naturens orden og sædceller, og jeg skal komme efter dig. Men bottom line er jo, og ordføreren erkender selv, at det, det drejer sig om, er at forsøge – hvis staten endelig skal blande sig – at stræbe efter, at børn får en god og kærlig opvækst. Er det ikke rigtigt?

Kl. 14:54

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 14:54

Vivi Kier (KF):

Jamen det, jeg siger nu, kan jeg jo gentage rigtig mange gange: Jeg er enig i, at børn helst skal have en tryk og kærlig opvækst.

Så bliver der nu spurgt om, om jeg vil være med til, at barnet ellers vil komme til at stå i en langt værre situation. Der må jeg sige til hr. Anders Samuelsen, at det er vi bare ikke enige i. Der er jo ikke nogen børn, der vil komme til at stå i en langt værre situation, selv om det ikke er muligt for homoseksuelle par at adoptere et barn. Jeg har rigtig mange gange prøvet at sige, at der er så mange forældre, der står på venteliste til at kunne adoptere et barn, og der er ikke det antal børn, som der faktisk er ønsker om. Så

der er ikke nogen børn, der er langt værre stillet, selv om det ikke er muligt for homoseksuelle par at kunne adoptere et barn i Danmark.

Kl. 14:55

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Så er det hr. Morten Østergaard som ordfører.

Kl. 14:55

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Den radikale ordfører på området, fru Lone Dybkjær, kunne desværre ikke være til stede i dag, og derfor varetager jeg vores interesser i denne sag. Det skal ikke afholde nogen fra at stille spørgsmål, hvis man skulle få lyst til det, blot for lige at bringe det i orden.

Det Radikale Venstre har tidligere fremsat et tilsvarende forslag i Folketinget, og derfor kan vi selvfølgelig også støtte det her forslag.

Der har ligesom været tre bærende argumenter i debatten: barnets tarv, ligestilling og adoptionsfremme. Senest har vi så fra et par ordførere hørt spørgsmålet om den almindelige og naturlige vej til at blive gravid og om x og y, og der synes jeg bare, at man må sige, at her taler vi altså om adoption. Og uanset hvordan man vender og drejer det, har naturen ligesom gået sin gang, når man kommer dertil, at et barn skal involveres i adoption. Der er ikke noget, der hedder naturlig adoption, hvor der skal være en mand og en kvinde involveret. Det er en proces, hvor de biologiske forældre altså ikke er i stand til at tage vare på børnene, og så må man forholde sig til, hvad man gør ved det.

Det er bare for at understrege, at det her altså ikke handler om seksualundervisning eller noget som helst andet; det her handler om, hvordan man vil løse problemet omkring adoption, og om man ønsker en ligestilling på det område.

Så er der spørgsmålet om barnets tarv, og der må man sige, at der *intet* belæg er for at påstå, at der skulle være en risiko for barnets tarv forbundet med at tillade homoseksuelle at deltage i fremmedadoption. Der er bare ikke belæg for det. Børns Vilkår har slået det fast ved en konference for 1½ år siden her i Folketinget, inviteret af Folketinget, og derfor synes jeg bare, at man må konstatere, at hele den diskussion og hele det argument kan man bare tage og lægge på hylden. For der er *intet* belæg for at sige, at homoseksuelle ikke kan være fuldgyldigt lige så gode forældre som heteroseksuelle. Og det er jo også grunden til, at man i dag allerede tillader

det i forbindelse med stedbarnsadoption, plejeældre osv.

Så er der spørgsmålet, om det fremmer adoptionen. Der er f.eks. det her med, at der er nogle lande, som ikke ønsker at afgive børn til adoption, hvis det kan ske til homoseksuelle forældre, men det har forslagsstilleren jo taget højde for, fordi man i forslaget netop siger, at der skal være de her bilaterale aftaler om det.

Så er der nogle, der siger: Jamen der er jo mange, der står i kø, så skulle vi nu ikke lige tage dem i køen først. Jamen det har for mig at se ikke noget at gøre med spørgsmålet om adoption, der er vi ovre i ligestillingsafdelingen. Altså, hvordan skal den kø indrettes? Og der synes jeg, at det værn, man har brug for, hvis man er nervøs, er, at der jo foregår en procedure, som jeg tror at mange, der har været igennem den, synes måske er lige grundig nok og i hvert fald lige langvarig nok og på nogle områder måske også alt, alt for dyr, fordi det måske alene af økonomiske grunde afholder nogle fra at deltage i det.

Men jeg vil i hvert fald sige, at den procedure, der er omkring fremmedadoption, netop tager højde for de her ting, fordi der kan være nogle, der er mindre egnede end andre til at deltage i sådan en adoptionsproces, og de vil jo så blive opfanget der. Det gælder homoseksuelle såvel som heteroseksuelle. Så der er ligesom det sikkerhedsnet, som der naturligvis skal være.

Derfor reduceres det her i sidste ende, uanset hvad man siger, til et spørgsmål om ligestilling, et spørgsmål om, hvorvidt man synes, det er rimeligt, at homoseksuelle par, som altså sagligt set og veldokumenteret er lige så gode forældre som heteroseksuelle par, også skal have adgang til adoption. Og det gør – som jeg har gjort opmærksom på over for adskillige ordførere og fået næsten enslydende svar alle vegne – at hvis man har det synspunkt, at homoseksuelle ikke fra naturens hånd, havde jeg nær sagt, er dårlige forældre, er det altså fuldt rimeligt og bør som en logisk konsekvens føre til, at man accepterer, at homoseksuelle kan være en del af en adoptionsproces, når det handler om børn fra et andet land, fremmedadoption.

Der synes jeg, at det er problematisk og inkonsistent, når ordførerne fra Konservative og Dansk Folkeparti insisterer på at fastholde, at homoseksuelle godt kan være udmærkede forældre – selv om det alligevel virker, som om de mener, at de nok ikke er rigtig gode forældre, men ikke kan få sig til at sige det, og det gælder

jo også justitsministeren – men ikke vil tage konsekvensen af deres synspunkt og sige, at så skal der selvfølgelig gælde ens regler i forhold til fremmedadoption, stedbarnsadoption og plejeforældre. For alle er selvfølgelig enige om, at ad naturens vej går det ikke for homoseksuelle forældre, men det her er ikke naturens vej, det er adoption, og der er ingen saglige argumenter imod, og det er derfor, at Det Radikale Venstre er for.

Kl. 15:00

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Johanne Schmidt-Nielsen som ordfører.

Kl. 15:00

(Ordfører)

Johanne Schmidt-Nielsen (EL):

Det her forslag handler om at ligestille registrede partnere med ægtepar i forhold til at kunne adoptere danske og udenlandske børn. Enhedslisten har flere gange fremsat det her forslag og været med til at fremsætte det her forslag sammen med resten af oppositionen, og selvfølgelig støtter vi forslaget fuldt ud.

Selvfølgelig skal en adoptionsansøgning vurderes ud fra det pågældende pars egnethed som forældre, og om man er en god forælder eller ej, har altså absolut ingenting med ens seksualitet at gøre. Om man er et godt forældrepar eller ej, har heller ikke noget som helst med seksualiteten at gøre.

Familiemønstre i Danmark ændrer sig. Det er ikke længere sådan, at det kun er o.k. at være far, mor og børn – og heldigvis for det. Det betyder bl.a., at vi er holdt op med at skelne mellem ægte og uægte børn – undtagen i tronfølgeloven. Men alle andre steder er vi holdt op med at diskriminere børn på den måde. Fordomme og barrierer bliver brudt ned, i hvert fald hos de fleste af os, og det er positivt. På den måde giver vi os selv og hinanden en større frihed til at indrette vores privatliv, som vi har lyst til. Den udvikling er vi rigtig, rigtig glade for i Enhedslisten, og selvfølgelig skal lovgivningen i Danmark også følge med. Det er det her forslag, som vi behandler i dag, sådan set et udtryk for, altså at man forsøger at få lovgivningen til at følge med en udvikling, der går ud på, at vi heldigvis i langt mindre grad oplever diskrimination af alternative familieformer i vores samfund.

For Enhedslisten er det meget, meget vigtigt, at staten ikke blander sig i, hvilke familieformer mennesker indretter sig i, medmindre det er nogle familieformer, som nogle bliver under-

trykt af. Til gengæld skal staten sikre barnets tarv; at barnet i sin familie møder den nødvendige omsorg og bliver beskyttet imod overgreb og omsorgssvigt. Derfor er det også sådan, at staten i forbindelse med adoption stiller en lang række krav til de mennesker, som gerne vil adoptere, netop for at sikre barnets tarv, og de krav skal selvfølgelig også gælde for homoseksuelle, som ønsker at adoptere børn. For barnet er det vigtigste den kærlighed og opbakning og omsorg, som forældrene giver det.

Igen kan jeg ikke se, hvad vores seksuelle orientering skulle have at gøre med vores evne til at give børn den nødvendige og altafgørende kærlighed. Det har altid undret mig, at man fremhæver heteroseksualitet som en særlig forældreevne, for det er også det, vi har oplevet i debatten i dag. Man fremhæver simpelt hen heteroseksualitet som en særlig forudsætning for at være gode forældre, og det har som sagt altid undret mig.

Lige præcis det her med, at homoseksuelle forældre er præcis lige så gode til at være forældre eller lige så dårlige til at være forældre som heteroseksuelle, er i øvrigt også det, man er kommet frem til i andre lande, bl.a. i Sverige, hvor den her omfattende undersøgelse fra 2001 er fra. Den har tidligere været diskuteret i salen og konkluderer, at børn, der vokser op med homoseksuelle forældre, udvikler sig socialt og psykisk på samme måde som andre børn. Det vil sige, at der absolut ingen saglig begrundelse eller dokumentation er for, at barnets tarv ikke kan varetages af homoseksuelle forældre. Den eneste hindring, der er, for at de her familier kan få lov til at få børn, er fordomme og forældres syn på, hvad en rigtig familie er for noget.

Den holdning deler vi ikke i Enhedslisten. Det er en holdning, som vi lige har set igen, faktisk i den uge, vi er i lige nu, hvor man har behandlet et forslag, hvor regeringen i samarbejde med Dansk Folkeparti vil fratage enlige kvinder, der er blevet insemineret, det særlige børnetilskud, som enlige ellers får. Det vil sige et klokkeklart eksempel på, at man fra regeringen og Dansk Folkepartis side ikke varetager barnets tarv, men varetager regeringen og Dansk Folkepartis egen holdning og ideologi, der er, at far, mor og børn er det bedste.

Enhedslisten deler ikke den holdning. Vi mener, at det vigtigste for børn er at vokse op med forældre, der kan give dem kærlighed, og derfor støtter vi selvfølgelig det her forslag.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Anders Samuelsen som ordfører.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Anders Samuelsen (LA):

Fra Liberal Alliances side er der ingen tvivl om, at vi kan støtte det her forslag. Vi synes, at det er en underlig diskussion, når vi i 2008 skal tage udgangspunkt i en diskussion om sædceller, naturens orden og argumenter, som mindst hører til i forrige århundrede. Det må være sådan, at udgangspunktet er det, som ministeren faktisk pegede på, nemlig: Hvad er barnets tarv? Og man kan ikke definere barnets tarv ud fra, om det er en far og en mor, det er to kvinder, eller det er to mænd.

Lige netop på det her område med adoption, har man jo faktisk den helt fantastiske situation – man kan så diskutere, om det er en positiv eller en negativ situation – at man faktisk går ind og vurderer egnethed. Det gør vi jo ikke generelt, når det kommer til at tage udgangspunkt i naturens orden. Enhver kvinde og mand kan jo finde sammen og uden videre sætte børn i verden, uanset om de er egnede eller ej. Men her er der faktisk en egnethedskriterievurdering ind over, og derfor er det jo helt håbløst at tage udgangspunkt i en diskussion om, hvad naturens orden er, eller hvad den ene eller den anden gud havde tænkt sig oprindeligt, hvis man tror på den slags.

Så man kan sige, at her bliver det i hvert fald udstillet, at der er nogle konservative i Folketinget, og fred så være med det, og så er der nogle borgerlige, progressive, nogle venstreorienterede, man kan også sige liberalt indstillede, som kan bakke om forslaget, og vi hører til de liberalt indstillede.

Kl. 15:07

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe for en kort bemærkning.

Kl. 15:07

Jesper Langballe (DF):

Ja, det var jo så en ordførertale, som der praktisk talt ikke var noget indhold i. Men hr. Anders Samuelsen har jo også udtrykt sig tidligere i den her debat, og jeg må godt nok sige, at debatten som helhed ikke har overrasket mig. Venstrefløjen har endnu engang dokumenteret, at den ikke kan tænke.

Men jeg må sige, at jeg har været lidt skuffet over hr. Anders Samuelsen, som jeg alligevel har anset for at være en ganske klog mand. Har hr. Anders Samuelsen lagt mærke til, at den her debat det meste af tiden er gået med, at de, der går ind for beslutningsforslaget, har sagt, at homoseksuelle er lige så egnede som forældre som heteroseksuelle? Dertil har vi andre sagt: Ja, selvfølgelig. Det har vi ikke drømt om at bestride. Alligevel fortsætter man fuldkommen argumentresistent, som om vi havde svaret det modsatte. Synes hr. Anders Samuelsen ikke, at det er en mærkelig debatform?

Kl. 15:08

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Anders Samuelsen (LA):

Hvis vi nu skal blive i den rosende afdeling, skal jeg da sige, at jeg faktisk synes, at hr. Jesper Langballe ofte tilfører debatterne nogle vitaminer og noget kraft og noget saft, som jeg synes er ganske forfriskende.

Men jeg må så returnere og sige, at noget af det mest indholdstomme, jeg har hørt i Folketingssalen i dag, altså er kommet fra Dansk Folkepartis side, og det er kommet fra De Konservatives side. Det har været et fuldstændig malplaceret udgangspunkt i noget, som ligger mindst hundrede år tilbage, noget, som vi burde være kommet forbi for længe siden. Og tomheden illustreres jo af, at man gang på gang søger at kravle tilbage i nærheden af træet, som man er faldet ned af, og understrege den ene gang efter den anden, at homoseksuelle forældre og heteroseksuelle forældre da kan være lige gode osv., men i øvrigt ... og så vender man tilbage til hundrede år gamle diskussioner om far og mor, og hvad Gud har bestemt og sædceller, og jeg skal komme efter dig. På det her område er det faktisk et egnethedskriterium, som gør sig gældende, og så lad os dog blive ved det.

Kl. 15:09

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:09

Jesper Langballe (DF):

Nu har jeg jo så med interesse noteret mig, at hr. Anders Samuelsen mener, at det der med, at et menneske bliver til ved en sædcelle og en ægcelle, der mødes, er noget, der hører hjemme i forrige århundrede. Det synes jeg er interessant, for der må være sket en darwinistisk evolution

med menneskeslægten, som man helt har for- sømt at undersøge børnene i i naturhistorie.

Tilbage til mit spørgsmål, som jeg ikke fik svar på, synes hr. Anders Samuelsen ikke, det er mærkeligt, at den ene part i en debat på forhånd møder med en viden om, hvad den anden part vil sige? Når så den anden part siger det mod- satte, anfægter det overhovedet ikke en. Altså, vi har igen og igen hørt de samme argumenter om egnethed som forældre, og vi andre har sagt, at det overhovedet ikke er det, sagen drejer sig om. Vi mener også, at kærlige forældre er vigtig- ere end seksualitet, men vi mener så sådan set også, at vi ikke kan lave beslutningsforslag her i Tinget om, at alle forældre skal være kærlige. Vi kan derimod lave regler for, hvem der kan adop- tere.

Kl. 15:10

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:10

Anders Samuelsen (LA):

Jeg synes, at indlægget bekræftede den ros, som jeg tidligere kom med, nemlig at hr. Jesper Lang- balle er i stand til at tilføre nogle vitaminer. Men man kan også tilføre vitaminer, uden at der i bund og grund er indhold, overhovedet. Det er så også hr. Jesper Langballes indlæg endnu et eksempel på. Der er intet indhold i det.

Hr. Jesper Langballe siger: Hvorfor lytter I slet ikke til de argumenter, vi kommer med? Ja- men har hr. Jesper Langballe lyttet til de argu- menter, der er kommet fra den anden side? Overhovedet ikke. Har hr. Jesper Langballe flyt- tet sig så meget som 1 mm i løbet af dagens de- bat? Overhovedet ikke. Hvorfor? Fordi hr. Jes- per Langballe, uanset hvad der bliver sagt, ik- ke vil flytte sig 1 sek. eller 1 mm fra det stand- punkt, som han indtog for 50 år siden eller 100 år siden, eller hvad det nu var.

Jeg har ikke prøvet at fornægte, at det som regel foregår ved, at en mand og en kvinde mødes, og så får man børn, og vi er seks i min søskende- flok. Jeg har selv været med til, så vidt jeg i hvert fald ved, at producere to, så sådan foregår det stadig væk rigtig mange steder, og tak for det, og fred være med det, og det er udmærket. Men her taler vi om egnethed.

Kl. 15:11

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen for en kort bemærkning.

Martin Henriksen (DF):

Jeg skal bare høre, om jeg forstod ordføreren korrekt, at det, at man kæmper for nogle grund- læggende værdier, at man kæmper for det, som dybest set er forudsætningen for enhver kultur og for ethvert samfund, nemlig den traditionelle familieform, skulle være udtryk for den store og gabende tomhed.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:12

Anders Samuelsen (LA):

Jeg fik bekræftet for ikke så længe siden, synes jeg selv i hvert fald – så må den konservative ordfører modsige mig, hvis jeg overfortolker – at det, som den konservative ordfører påpegede, at det, der var det væsentlige, det vigtigste, trods alt, uanset diskussionen om far og mor, var en tryk og en god opvækst.

Vi taler ikke her om, at Folketinget går ind og pålægger folk, hvordan de skal producere børn eller andet. Vi taler om, hvorvidt folk, der er eg- nede som forældre, skal have mulighed for at blive forældre, og at børn, som mangler foræl- dre, skal have mulighed for at komme i nærhe- den af de egnede forældre.

Kl. 15:12

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:12

Martin Henriksen (DF):

Jeg synes bare, at det ville være fint, hvis hr. An- ders Samuelsen stod ved det, som hr. Anders Sa- muelsen sagde, som jeg i hvert fald hørte det.

Kan hr. Anders Samuelsen ikke bare bekræfte det, som hr. Anders Samuelsen sagde før, nem- lig at det, man kæmper for den traditionelle fam- ilieform og synes, at det er godt, og synes, at det bør være det udgangspunkt, vi også fra sta- tens side, fra Folketingets side tilstræber, efter Liberal Alliances opfattelse bare er udtryk for den store tomhed? Forholder det sig måske i re- aliteten ikke sådan, at det rent faktisk er hr. An- ders Samuelsens og i det her tilfælde Liberal Al- liances synspunter, som bare er udtryk for den store tomhed, hvor det er de individuelle behov, der kommer før alt andet?

Kl. 15:13

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Ordføreren.

Kl. 15:13

Anders Samuelson (LA):

Det er så tomt et spørgsmål, at jeg simpelt hen ikke burde svare på det. Det er jo så meningsløst et spørgsmål, og det er decideret provokerende.

Vi sidder jo – selv de folk, som man måske fra Dansk Folkepartis side ikke har ret meget respekt for, som stemmer for det her forslag, og som gerne vil støtte det her forslag, og som hver dag hjemme hos sig selv, de fleste endda i almindelige heteroseksuelle parforhold, for nu at blive i den argumentationsform, som man har brugt fra De Konservatives og fra Dansk Folkeparti side – og kæmper for at få en traditionel familie til at hænge sammen i en stresset og alt mulig andet hverdag.

Så lad dog være med at forsøge at lægge mig ord i munden om, hvorvidt jeg kæmper for den store tomhed, eller at alt er ligegyldigt eller andet. Det er jo ikke det, der er på spil her. Det, der er på spil her, er, at vi er inde i en adoptionsdiskussion, og ved adoption bliver man bedømt på, om man er egnet eller ej. Her er spørgsmålet så, om der er nogle, som ikke skal have mulighed for at blive bedømt som egnede eller ej. Dansk Folkeparti mener, at der er nogle, som ikke skal have mulighed for det. Vi andre siger, at det skal de, som har lyst til at blive vurderet, have mulighed for at blive vurderet for.

Kl. 15:14

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Fru Pia Christmas-Møller.

Kl. 15:14

(Privatist)

Pia Christmas-Møller (UFG):

Ingen voksne har krav på at få et barn, og ingen voksne skal have krav på at få et barn. Derimod har alle børn krav på kærlige og omsorgsfulde voksne. Det er simpelt hen et minimum, og derfor må hele den her diskussion baseres på barnets tarv: Hvad er i børnenes interesse?

Lad mig her at citere fra et afsnit i beslutningsforslagets bemærkninger. Der står:

»Millioner af børn i verden lever under kummerlige forhold, og kun en stor indsats imod fattigdoms- og ulighedsproblemer kan afhjælpe dette. Men den foreslåede ændring af adoptionslovgivningen vil være et positivt skridt, således at nogle af disse børn kan tilbydes en tryk og kærlig opvækst. Homoseksuelle er lige så egnede som heteroseksuelle til at give børn et stabilt hjem og den nødvendige kærlighed og omsorg. Det er derfor i barnets interesse, at det får

mulighed for en opvækst i en god og tryk familie.«

Det kan formentlig siges på en anden måde, men ikke meget mere præcist. Det er det, det her forslag skal testes på, og det vil være mit bedømmelsesgrundlag. Hvis dette forslag, hvis det bliver vedtaget, lever op til at gøre verden en lille smule nemmere for bare ét barn, så er jeg med. Min vinkel er altså: Hvad fremmer børnenes muligheder for at få en så god opvækst som overhovedet muligt? Jeg lægger altså ikke så stor vægt på ligestillingsperspektivet. Jeg mener ikke, at det i denne sag er afgørende at ligestille voksne. Det er langt mere afgørende at søge at ligestille eller i hvert fald bare imødekomme nogle børn, som alternativt overhovedet ikke har nogen voksne – hverken en far eller en mor.

Når man så bedømmer pars muligheder for at udfylde omsorgsrollen, spiller det selvfølgelig også en rolle, om parret er i stand til ud over de rent praktiske og fysiske materielle ting at give kærlighed og også at give de nødvendige rollemodeller, som præger børn under opvæksten. Jeg mener, at det er af betydning, at der er rollemodeller, som både repræsenterer det kvindelige og det mandlige. Det vil efter min mening være væsentligt, at det indgår i bedømmelsesgrundlaget.

Det afgørende for mig er, om vi med dette forslag kan bane vejen for, at bare ét barn, der alternativt bor på et børnehjem eller måske oven i købet er henvist til et eller andet gadehjørne, kan få et tryk voksenmiljø at vokse op i. Så er jeg med. Det vil være ud fra den vinkel, at jeg vil undersøge forslaget og afvente udvalgsbehandlingen.

Jeg mener, at vi tjener sagen bedst ved fuldstændig at glemme voksenperspektivet og alene forfølge barnets tarv. Det handler ikke om homoseksuelle kontra heteroseksuelle. Det handler om at give børn den bedste opvækst. Og det bedste i alle verdener vil selvfølgelig være, at far og mor er der hele vejen igennem, og at de leverer kærlighed, omsorg og de materielle fornødenheder. Det er det ideelle. Men virkeligheden er jo desværre anderledes for mange børn, og nogle børn er henvist til en kummerlig, forhulet tilværelse. Kan vi for bare ét barn afhjælpe de kummerlige forhold, og kan vi have udsigt til at afhjælpe forholdene for børn i de vanskelige situationer, så har man i hvert fald god grund til at regne med min stemme.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:18

(Privatist)

Jesper Langballe (DF):

Det har jo været en mærkelig debat, men sådan set ikke overraskende. Blandt alle de tankeløse slagord, der er forekommet, var der en ytring fra hr. Kamal Qureshi, der som ordfører for SF sagde, at Dansk Folkeparti jo her i Folketingssalen havde været imod alle forbedringer for homoseksuelle. Jamen det hænger jo sammen med, at alt det, som hr. Kamal Qureshi kalder forbedringer – at homoseksuelle skulle kunne vies i kirken, at de skulle kunne få kunstig befrugtning, og at der kunne blive tale om fremmedadoption – er skåret over præcis den samme læst. Det er jo forslag, der er snydt ud af næsen på hinanden.

Der har været noget besynderligt argumentresistent ved det her, hvor man hele tiden har talt om homoseksuelles egnethed i forhold til heteroseksuelle. Men det er overhovedet ikke det, sagen drejer sig om, og det er ikke det, nogen af os overhovedet har lagt vægt på. Det er noget helt andet. For sagens substans i den her debat er jo egentlig slet ikke de homoseksuelle og deres forhold.

Sagens substans er ægteskabet. Når vi siger nej til det her, er det ikke, fordi vi ikke under de homoseksuelle alt muligt godt, men det er, fordi vi vil bevare ægteskabet som den bærende familieretlige institution i Danmark. Ægteskabet har jo faktisk siden 1500-tallet i den form, vi kender det, været den bærende familieretlige institution, og det har været et frihedens ikon, fordi ægteskabslovgivningen rundt om familien og dermed det enkelte familiemedlem har skabt en urørlighedszone. Her var et sted, hvor staten ikke kunne blande sig. Men det forudsætter jo, at man opretholder et fuldstændig entydigt familiebegræb og ikke opfinder nye familiebegræber hverdag.

Den britiske historiker Paul Johnson har i en strålende analyse af netop det spørgsmål, vi diskuterer her i dag, gjort opmærksom på, hvordan friheden i USA er gået i opløsning, fordi familien på statens foranledning er gået i opløsning, ved at man har accepteret, at et homoseksuelt parforhold er et ægteskab på linje med et ægteskab mellem en mand og en kvinde. Dermed har man nedbrudt det entydige familiebegræb, som har skabt urørlighedszonen omkring den enkelte, og man har svækket familierne, og man har

svækket hele det amerikanske folk. Det er Paul Johnsons konklusion.

Det, det her drejer sig om, er jo at bevare den familie, som vi kender, i stedet for at gøre familielivet til et stort eksperimentallaboratorium. Jeg synes, at vores egen ordfører, hr. René Christensen, ganske udmærket skildrede, hvordan man hele tiden skal være med på en eller anden ny mode. Så skal man f.eks. være single hele livet. Det hele har drejet sig om at lægge familien for had. Den var gammeldags, den dueede ikke mere, den hørte hjemme i forrige århundrede.

Min konklusion på alt det her, og det har egentlig været min konklusion, hver gang vi har haft tilsvarende drøftelser i Folketinget, er, at det, der dybest set ligger bag en aktion som det her beslutningsforslag, i virkeligheden er had til familien.

Kl. 15:23

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:23

Mogens Jensen (S):

Jeg må sige, at nu trækker hr. Jesper Langballe jo den her debat ned på et efter min opfattelse særdeles usagligt plan. Jeg kan give hr. Jesper Langballe ret i, at der har været en meget mærkelig debat her i dag. Den har været ført ovre fra Dansk Folkepartis pladser, og den har handlet om, hvad der foregår nede i Venstres folketingsgruppe, hvordan Venstres folketingsgruppe indretter sig selv, hvordan de har tænkt sig at stemme, og hvordan de i øvrigt indretter sig i deres parti. Sådan en diskussion ville jeg meget gerne udsætte Dansk Folkepartis mærkelige partiform og måder at køre deres parti på for. Det skal jeg undlade at gøre her i Folketingssalen, det skal jeg gerne tage med hr. Jesper Langballe bagefter.

Med hensyn til ægteskabet tror jeg ikke, at der, i hvert fald ikke fra socialdemokratisk side, er nogen her, der ønsker at anfægte ægteskabet som institution eller på nogen måde overhovedet forsøger at lægge familien for had. Men det er rigtigt: Ting udvikler sig. Det gør ægteskabet, og det gør familiesituationerne også. Man tilpasser sig tiden, de nye måder, vi arbejder, lever og har fritid på, og det antager så nogle former, hvorefter familielivet selvfølgelig også ændrer sig. Så hr. Jesper Langballe skal ikke høre ét ord fra mig om, hvorvidt ægteskabet ikke fortsat skal stå til troende. Det afgørende er bare: Anerkender hr. Jesper Langballe ikke, at et ægteskab

altså også kan foregå mellem to personer af samme køn?

Kl. 15:24

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:24

Jesper Langballe (DF):

Jovist. Altså, had kan forekomme i alle sammenhænge og mellem alle mennesker. Nu er det, vi taler om her, ikke én persons had til en anden. Det, jeg omtalte, er sådan et fælles ideologisk had mod ægteskabet, hvor det at være progressiv er blevet ensbetydende med at være god, og hvis man er reaktionær, er man ond; og det at holde fast ved nogle kulturelle normer er selvfølgelig reaktionært og derfor ondt. Det er derfor, der er det her fælles ideologiske had til ægteskabet, som er gammeldags.

Så vil jeg i øvrigt sige med hensyn til familieopgøret mellem Venstre og mig, at jeg ikke vil blande hr. Mogens Jensen ind i det. Men jeg vil sige, at jeg imødeser, at hr. Mogens Jensen tager opgøret med mig efter debatten her i Folketingssalen. Og så er der måske håb om, at hr. Mogens Jensen er faldet lidt til ro i mellemtiden, sådan at ordene ikke vælter fuldstændig ustruktureret hen over hinanden.

Kl. 15:25

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Mogens Jensen for en kort bemærkning.

Kl. 15:25

Mogens Jensen (S):

Jamen jeg beklager da, hvis det går lidt for hurtigt for hr. Langballe; så skal jeg nok forsøge at tale lidt langsommere, så hr. Langballe måske også kan forstå, hvad det er, jeg siger. Det skal jeg bestræbe mig på. Jeg kan godt forstå, at det måske kan være lidt vanskeligt.

Men igen vil jeg stille hr. Langballe et spørgsmål. Hr. Langballe sagde, at vi skal forsøge at bevare ægteskabet som institution. Der er jo intet som helst i det her forslag eller for den sags skyld de forslag, der ellers har været her i Folketingssalen i forhold til at sikre homoseksuelles ligestilling, som anfægter ægteskabet som begreb, på ingen som helst måde. Det handler blot om, at ægteskabet reelt også kan komme til at omfatte to af samme køn, og det er det, jeg vil spørge hr. Langballe om han har noget imod.

Kl. 15:26

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:26

Jesper Langballe (DF):

Jeg er faktisk glad for det spørgsmål, for det giver mig mulighed for at uddybe, hvad det var, jeg mente med min tale om ægteskabet.

Sagen er jo den, at hvis ægteskabet skal bevare sin gyldighed som bærende familieretlig institution, kræver det, at ægteskabet i den form, vi kender det, har monopol. Det er ligesom, hvis man nu siger, at der er et embede, der hedder at være stationsforstander – det er sådan en, der står og vinker med et flag nede på banegården – og hvis man nu fandt ud af, at det egentlig var diskriminerende for alle dem, der ikke var stationsforstandere, at de ikke havde lov til at være det, og man sagde, at alle mennesker i landet måtte kalde sig stationsforstandere, hvad ville det betyde? Det ville betyde, at man ophævede stationsforstanderembedet. På præcis samme måde er det med det her, nemlig at i det øjeblik, man siger, at enhver form for samliv mellem to eller for den sags skyld flere mennesker er at regne for et ægteskab, så betyder det jo i virkeligheden, at man har ophævet ægteskabet, for man har gjort rammerne omkring ægteskabet fuldstændig grænseløse.

Kl. 15:28

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak. Hr. Anders Samuelson for en kort bemærkning.

Kl. 15:28

Anders Samuelson (LA):

Det er til hr. Jesper Langballes sidste bemærkning om, at det er en ideologisk krig imod ægteskabet, som pågår. Det vil altså sige, at alle os, der støtter det her forslag, er ude på at bekæmpe ægteskabet som institution. Jeg synes, det er en totalt grænseoverskridende bemærkning.

Jeg vil gerne bede hr. Jesper Langballe give udtryk for, om han tror, at justitsministeren er enig i det synspunkt, at alle vi andre, som ikke deler hr. Jesper Langballes synspunkt, er ude på at bekæmpe ægteskabet som institution og ægteskabet i det hele taget. Betyder det så også, at hr. Jesper Langballe mener, at for alle andre herinde i Folketingssalen, som altså ikke støtter hr. Jesper Langballes synspunkt, er bekæmpelse præcis det, som vi foretager os hjemme i vores eget privatliv? At trække folketingsmedlemmernes privatliv ind i salen på den her måde mener jeg simpelt hen er så underlødigt, at det er grænseoverskridende.

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:29

Jesper Langballe (DF):

Nej, jeg tror ikke, at justitsministeren er enig med mig i det synspunkt, som hr. Anders Samuelsen lægger mig i munden, men det er jeg faktisk heller ikke selv, for selvfølgelig mener jeg ikke, at alle, der stemmer ja til det her beslutningsforslag, gør det af had til ægteskabet. Jeg tror, at hr. Anders Samuelsen og flere andre sådan – hvad skal man sige? – halvborgerlige mennesker støtter det her, fordi de ikke har tænkt sig om. Det er sådan, at når en eller anden bølge bliver mode, fordi nogle progressive kræfter ud fra en ganske bestemt ideologisk målsætning har gjort det til mode, vil der altid være en række medløbere, som siger: Det er da vist rigtigt, det må vi have, vi skal have ligestilling, vi må ikke diskriminere osv. – alle de der rigtige ord. Så kobler man hovedet fra. Jeg tror, at det er det, der er årsag til, at f.eks. hr. Anders Samuelsen nu stemmer for det her forslag.

Kl. 15:29

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Anders Samuelsen.

Kl. 15:30

Anders Samuelsen (LA):

Jeg takker for, at hr. Jesper Langballe i den grad udviste fantastiske evner i disciplinen rygsvømning og søgen tilbage på land. Jeg tager simpelt hen svaret som udtryk for, at hr. Jesper Langballe indså, at der gik man simpelt hen bare over strengen. Den sidste sætning, som kom i det første indlæg fra hr. Jesper Langballe var topmålet af tomhed hørt fra Folketingets talerstol i dag. Så jeg takker for svaret.

Kl. 15:30

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
Hr. Jesper Langballe.

Kl. 15:30

Jesper Langballe (DF):

Undskyld, nu synes jeg, at de negative karakteristikkere kommer til at spænde ben for hinanden, for en ytring som den, jeg her er kommet med, kan jo ikke på en gang være perfid og grænseoverskridende og samtidig være tom. Der bliver hr. Anders Samuelsen simpelt hen nødt til at vælge, om den er det ene eller andet.

Så vil jeg sige, at jeg ikke kan forstå, at det skulle være fuldstændigt nyt for hr. Anders Samuelsen, at når en ideologisk modebølge sættes i gang, betyder det, at en masse mennesker løber

med. Tænk dog engang på 68-oprøret, tænk på 1970'erne, hvor tonen i kulturdebatten og i den politiske debat var totalt domineret af venstrefløjen. Det betød jo også, at de borgerlige partier stemte mod venstrefløjen. Et ganske normalt fænomen.

Kl. 15:31

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til hr. Jesper Langballe. Så er det hr. Simon Emil Ammitzbøll som forslagsstiller.

Kl. 15:32

(Forslagsstiller)

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jeg vil gerne lægge ud med at takke de mange ordførere, der har forholdt sig til dette beslutningsforslag. Jeg vil selvfølgelig gerne takke for den ubetingede opbakning fra Socialdemokraterne, SF, Det Radikale Venstre, Enhedslisten, Liberal Alliance og et mindretal i Venstres folketingsgruppe samt også for den positive tilkendegivelse, som jeg opfattede fra fru Pia Christmas-Møller.

Et par af indlæggene vil jeg gerne lige knytte et par kommentarer til, inden jeg kommer med nogle afsluttende bemærkninger.

Først til justitsministeren, som jeg synes kom – hvad skal vi sige – lidt mere aggressivt igennem det, end hans forgængere har gjort det ved tidligere lejligheder. Man har skærpet profilen. Men nogle gange skal man jo, når man skærper profilen, passe på, at fakta også holder hele vejen igennem. På et tidspunkt blev der sagt, at der kun var adoptionsmulighed i ét land, men det blev dog medgivet i et svar til hr. Anders Samuelsen, at der er en række lande, som har indført adoptionsmulighed for homoseksuelle. Ud over Sverige er der tale om Island, Norge, Holland, Belgien og Spanien; her taler vi om adoption fra andre lande, men i Storbritannien er det muligt for homoseksuelle at adoptere børn fra samme land, altså fra Storbritannien.

Det blev også på et tidspunkt sagt, at der ikke var nogen afgiverlande, men jeg tror også, vi nåede at få en eller anden form for indrømmelse af, at det i hvert fald i Sydafrika er muligt at afgive børn til adoption af homoseksuelle par. Så den mulighed findes, og med den udvikling, der desværre er i Sydafrika, er det en meget realistisk ting at forestille sig, at der inden for de kommende år vil blive afgivet børn til homoseksuelle, fordi der er mange, mange børn, der lever under dårlige forhold i Sydafrika – også fordi de bliver forældreløse som konsekvens af den udbredte hiv/aids-epidemi, der er i landet.

Så fik vi også at vide, at der ikke var afgivet nogen børn til adoption til nogen af de lande, der er nævnt i beslutningsforslaget. Her vil jeg gerne oplyse – og det vil blive afgivet som et dokument til Retsudvalget – at der i Belgien er foretaget én fremmedadoption af et barn fra USA, og den sag vil selvfølgelig blive overgivet til Retsudvalgets videre behandling. Dertil kommer selvfølgelig, at der i Storbritannien er foretaget den her lange række af indenlandske adoptioner. Man må ikke lade sig forvilde af ordet fremmedadoption, det handler jo ikke om den debat om fremmede mennesker fra andre lande, som vi nogle gange har. Det er jo bare børn, der ikke er ens egne, og dermed er der også tale om danske børn og ikke kun om børn fra andre lande.

Så var både justitsministeren og den konservative ordfører, fru Vivi Kier, inde på, at der her var tale om en opdeling i gode og onde mennesker. Altså, den opdeling vil jeg i hvert fald gerne tage afstand fra. Jeg hørte den så i øvrigt også kun fra de to konservative repræsentanter og fra hr. Jesper Langballe – ikke fra andre. Så jeg synes, at vi skal holde os fra at dele folk op i gode og onde.

Til gengæld synes jeg også, man skal passe meget på, at man ikke kommer til at tage barnet som gidsel for sine argumenter. For hvad er det egentlig, det her forslag handler om? Først og fremmest handler det jo om, at der skal være så mange potentielt gode forældre som muligt for de børn, der mangler et hjem – så mange som muligt. Jo flere, der har mulighed for at blive godkendt, jo bedre forældre kan vi give børnene, og jo bedre forældre er der til de børn. Det her handler altså om at finde gode forældre.

Så har der været en lang diskussion om, hvorvidt homoseksuelle kan være lige så gode forældre som heteroseksuelle. Der er undersøgelser fra de nordiske lande, Sverige og Norge, der viser, at homoseksuelle kan give lige præcis den samme omsorg og den samme trykthed som heteroseksuelle og kan give gode opvækstbetingelser for børn. Der er endda en af undersøgelserne, der antyder, at det ligefrem i sidste ende kan resultere i, at børnenes slutresultat kan ende bedre. Det vil jeg afholde mig fra at gå dybere ind i, for det er sådan set ikke det relevante. Det relevante er, at børnene kan få en god og tryk opvækst.

Kl. 15:37

Dernæst handler det selvfølgelig om ligestilling mellem homoseksuelle og heteroseksuelle.

Jeg vil godt understrege, at grunden til, at homoseksuelle par i registreret partnerskab ikke kan adoptere i dag, ikke er, at der er en naturkraft, der har bestemt det, men fordi Folketinget har bestemt det. Dengang for 19 år siden, da Danmark blev det første land i verden, der indførte registreret partnerskab, besluttede man, at der skulle være en undtagelse på det her område. Det er altså Folketinget og hverken naturen eller Vorherre, der har besluttet det.

Hvad er det, børn har brug for? Børn har brug for trykthed, og børn har brug for kærlighed. Det er vi helt klar på at man nu kan få fra heteroseksuelle par, fra homoseksuelle par og fra enlige forældre. Spørgsmålet er så, om det giver problemer for de heteroseksuelle par, at også homoseksuelle har mulighed for at søge adgang til adoption. Der har man undersøgt i Sverige ikke alene en, men to gange, og begge gange er man kommet frem til, at det ikke giver problemer i forhold til at få børn til heteroseksuelle par i Sverige. Det er ikke haft en negativ effekt. Det har man konkluderet to gange, senest i en rapport fra februar 2008.

Der er også den ting, at børn allerede i dag vokser op i homoseksuelle familier i Danmark. Det gør der jo, fordi der også bliver lavet børn efter den naturlige metode, om jeg så må sige, og at man jo ikke kan have nogen garanti for, hverken at forældrene senere går fra at være heteroseksuelle til at være homoseksuelle, eller at de egentlig var homoseksuelle på det tidspunkt, hvor barnet blev lavet – det står enhver frit for at lave børn med dem, de har lyst til at lave dem med – og desuden har vi godkendt insemination af lesbiske, vi har godkendt, at homoseksuelle kan være plejeforældre, og vi har tilbage i 1999 godkendt, at homoseksuelle også kan stedbarnsadoptere. Det vil sige, at hvis den ene part i et homoseksuelt registreret parforhold har et barn på forhånd, kan den anden part i det registrerede parforhold faktisk adoptere det pågældende barn.

Derudover er der i øvrigt en lang historisk tradition i Danmark for, at børn kan vokse op i andre familiefORMER. I 1800-tallet var det udbredt, at børnehjem placerede børnehjemsbørn hos enlige eller endda samboende frøkener, når børnene skulle have et godt og trygt hjem. Det er der lavet forskning i på danske universiteter. Så man skal passe på med at bruge det historiske argument.

Fru Pia Christmas-Møller spurgte om to ting. Det ene handlede om rollemodeller og det andet

om, hvad der var udsigt til i forhold til at hjælpe nogle børn.

I forhold til rollemodeller er det jo vigtigt at understrege, at når man gennemgår en godkendelsesprocedure for adoption, vil der jo også blive lagt vægt på, at børnene oplever både mandlige og kvindelige rollemodeller, hvad enten man kommer til et heteroseksuelt, et lesbisk eller et bøssepar.

I forhold til hvad der er udsigt til, tror jeg ikke, man skal have nogle forestillinger om, at initiativet til det her med, at homoseksuelle kan være adoptionsforældre, i første runde vil komme fra Afrika. Jeg tror, det er meget åbenlyst, at det vil komme fra den vestlige verden. Men der er lande som Sydafrika, der allerede har åbnet op for, at det kan ske, der er utrolig store epidemier, bl.a. med hiv/aids i store dele af Afrika, og der også utrolig store fattigdomsproblemer i andre dele af verden, og derfor er der et perspektiv for, at vi kan redde nogle. Der er også et perspektiv for, at det er sket, jævnfør det belgiske eksempel.

Derfor vil jeg afslutningsvis sige, at jeg glæder mig til udvalgsbehandlingen, jeg takker for de kommentarer, der er kommet, og jeg håber, at det ender med, at vi vedtager det her beslutningsforslag.

Kl. 15:42

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Tak til ordføreren. Lige først et par korte bemærkninger, og den første er fra hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:42

Martin Henriksen (DF):

En gang imellem kommer man jo til at afsløre sit ærinde. Jeg har flere gange i dag spurgt ind til, hvad hr. Simon Emil Ammitzbøll er citeret for på Ritzau, hvor han siger, at det handler om tinging: For det første handler det om ligestilling, og for det andet handler det om børnene. Når nu hr. Simon Emil Ammitzbøll forsøger at overbevise andre om, at det i høj grad handler om børnene, kan hr. Simon Emil Ammitzbøll så forklare, hvorfor han, når han bliver bedt om at sige, hvad det handler om, så laver en prioriteringsliste og siger, at det for det første handler om ligestilling, og at det for det andet handler om børnene?

Kl. 15:43

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:43

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Jeg går ud fra, at ordføreren i matematiktimerne i de små klasser også har lært, at faktorerne orden i visse tilfælde kan være ligegyldig – jeg blev spurgt om det samme på tv i går aftes og sagde det i omvendt rækkefølge – så jeg kan berolige ordføreren helt med, at der ikke ligger nogen speciel markering af, at det var en prioriteret rækkefølge. Jeg vil godt sige, at det selvfølgelig er vigtigt for mig, at der foreligger undersøgelser – og jeg siger det i flertal – for, at homoseksuelle forældre kan varetage opvæksten af et barn på betryggende vis og lige så godt som heteroseksuelle forældre, og det har selvfølgelig en betydning, ja.

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Martin Henriksen.

Kl. 15:44

Martin Henriksen (DF):

Man kan vel lige så godt sige, at for hr. Simon Emil Ammitzbøll er det, det handler om – det går jo igen, og det er der også andre ordførere som har været oppe og tale om i forbindelse med det her beslutningsforslag – ligestilling. Det, det handler om, er, at der er nogle, der skal have nogle rettigheder, som man mener at de ikke har i dag. Det er vel det, det handler om. Punkt 1: Kan hr. Simon Emil Ammitzbøll ikke bekræfte, at det først og fremmest er det, det handler om? Og punkt 2: Skal jeg så forstå det sådan, at hr. Simon Emil Ammitzbøll tager afstand fra den prioriteringsliste, som hr. Simon Emil Ammitzbøll selv har skitseret i ritzautelegrammet?

Kl. 15:44

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:44

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Prioriteringslisten eksisterer kun i hr. Martin Henriksens hoved, intet andet sted. For intet voksent menneske har ret til et barn – ikke ét voksent menneske. Børn har ret til omsorg, til kærlighed og tryghed og til en ordentlig opvækst. Det er og bliver mit udgangspunkt.

Hvad enten det handler om adoption, hvad enten det handler om tvangsfjernelser, hvad enten det handler om, hvorvidt forældre må slå deres børn, eller hvad ved jeg, så er det barnets tarv, der er vigtigt for mig, og som er mit udgangspunkt. Og hr. Martin Henriksen kan prøve at mase mine ord på alle de måder, han har lyst

til, men jeg kommer ikke til at mene det, som er hr. Martin Henriksens fordomme om mig. Beklagler.

Kl. 15:45

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. René Christensen for en kort bemærkning

Kl. 15:45

René Christensen (DF):

Jeg lagde mærke til, at hr. Simon Emil Ammitzbøll sagde, at vi i den her sag skal passe på ikke at tage børnene som gidsler. Det synes jeg faktisk netop at man gør, for man bruger i sin argumentation, at der er mange fattige børn udeomkring i verden, som har det rigtig skidt, og dem skal vi hjælpe.

Men er det ikke noget helt andet, det drejer sig om? Drejer det her sig ikke om, at der er nogle homoseksuelle par – mænd som kvinder – som siger, at de også vil have børn, at de også vil have ret til at få børn, at de vil have dækket deres behov for at give kærlighed til børn? Er det ikke det, det i bund og grund drejer sig om? Det er de voksnes behov, der bliver kigget på, og så bliver det pakket ind i nogle fine ord om, hvordan børnene har det.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:46

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Der er ingen, der har ret til at få dækket et behov for at have børn. Sådan er det. Det har jeg lige sagt, og det vil jeg gentage til alle de medlemmer af Folketinget fra Dansk Folkeparti, som har lyst til at spørge mig – og for den sags skyld også til de øvrige folketingsmedlemmer. Derfor er svaret nej.

Der er for mig to elementer i det her, nemlig at antallet af potentielle adoptivforældre skal være så stort som muligt, så børnene får de bedste forældre, og så er der også ligestillingselementet. Jeg nævnte begge dele i min ordførertale, og begge dele er argumenter fra min side.

Kl. 15:46

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. René Christensen.

Kl. 15:46

René Christensen (DF):

Det bliver også sagt, at børn har behov for trykthed og kærlighed. Det vil sige, at det kan de ikke få i de hjemlande, som de kommer fra. Og det vil så sige, at der herfra bliver sagt til alle de borgere, som tit og ofte, når der kommer folk rundt

med raslebøsser, putter en tyver eller hundredkroneseddel ned i den, fordi vi skal hjælpe de stakkels børn rundt omkring i verden, at det ingenting hjælper. Det er ikke det, der hjælper de børn.

Det, der hjælper de børn, er at få dem op til Danmark – et for et og meget langsomt – til de homoseksuelle par. Det er det, der hjælper børnene nede i Afrika. Det tror jeg ikke på. Jeg tror, at det er en meget bedre hjælp at sende pengene derned i stedet for at bruge penge på det her.

Kl. 15:47

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:47

Simon Emil Ammitzbøll (UFG):

Det er altid en fornøjelse at blive klogere, og nu har jeg lige lært, at der i hvert fald er et medlem fra Dansk Folkeparti, der mener, at det er en god idé at give penge til Afrika og hjælpe de stakkels afrikanere, der er i nød. Nu er det jo ellers Dansk Folkeparti, der med brask og bram hvert eneste år til finansloven kommer med forslag om at skære endnu mere i ulandsbistanden – hvert eneste år er det et krav fra hr. René Christensens parti. Så jeg synes, at hr. René Christensens dobbeltmoral lyser så meget ud gennem tv-skærme, at det nærmest ikke behøver yderligere kommentarer.

Kl. 15:48

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):

Der er ikke flere korte bemærkninger. Jo, der er en kort bemærkning fra fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:48

Marlene Harpsøe (DF):

Tak. Nu er det jo ikke sådan, at der ligefrem er mange børn i denne verden, som er det, man kalder adopterbare. Jeg er udmærket godt klar over, at der er rigtig, rigtig mange børn, der har det skidt, som bor på børnehjem, men som endnu ikke er kommet i en situation, hvor de kan adopteres. Der er mange lande, der ikke rigtig bryder sig om det af en eller anden underlig årsag.

Så mit spørgsmål til ordføreren er: Hvad vil hr. Simon Emil Ammitzbøll egentlig gøre for, at der er flere børn, der kan blive frigjort til adoption? Det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll gerne vil, er jo at sørge for, at der er nogle homoseksuelle par, der kan få lov til at adoptere, men når der nu ikke er nogen børn at adoptere, hvordan vil hr. Simon Emil Ammitzbøll så sikre, at der bliver det?

Kl. 15:49
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Ordføreren.

Kl. 15:49
Simon Emil Ammitzbøll (UFG):
 Først og fremmest har jeg jo i modsætning til spørgerens parti igennem hele min politiske karriere arbejdet for, at man skal hjælpe folk i ulandene. Det har altid været en prioritering for mig, kan jeg vel sige med ro i sjælen. Så det er faktisk det vigtigste. Det vigtigste er jo at hjælpe folk til at få en bedre tilværelse, ikke at sørge for, at der er en stor eksport fra ulandene til ilandene af adopterbare børn, som spørgeren sagde.

Dernæst er det selvfølgelig sådan, at der er en række lande i verden, hvor der bl.a. er udbredte hiv/aids-epidemier, og hvor antallet af forældreløse børn er så massivt, at valget ikke handler om, om de skal have gode forældre i deres hjemland eller ej. Det handler om, om de skal på børnehjem i deres hjemland, eller om de skal få gode forældre. Der vælger jeg det sidste.

Kl. 15:50
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Fru Marlene Harpsøe.

Kl. 15:50
Marlene Harpsøe (DF):
 Altså, nu synes jeg, at hr. Simon Emil Ammitzbøll taler udenom, men lad det nu være.

Jeg vil endnu en gang spørge hr. Simon Emil Ammitzbøll: Hvad vil ordføreren gøre for, at nogle af de børn, som nu engang bor på børnehjem, bliver frigivet til, at homoseksuelle par i Danmark kan adoptere de her børn? Det er jo det, som hr. Simon Emil Ammitzbøll inderst inde gerne vil med det forslag, som ordføreren har fremsat, og hvis det ikke kan lade sig gøre i virkeligheden, er der så overhovedet brug for, at ordføreren fremsætter det her beslutningsforslag?

Kl. 15:50
Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Hr. Simon Emil Ammitzbøll.

Kl. 15:50
Simon Emil Ammitzbøll (UFG):
 Ethvert forbud skal være begrundet, også dette, vil jeg sige til fru Marlene Harpsøe.

Jeg vil sige det på den måde, at jeg har en tostrengt strategi i forhold til at hjælpe verdens

fattige børn. Den ene handler om at hjælpe dem i de lande, hvor de bor. Det kan vi gøre igennem frihandel og ulandsbistand, og det håber jeg at Dansk Folkeparti også en dag vil være med til at prioritere, for så kan vi komme meget længere.

Men der er en række lande, herunder Sydafrika, som flere har været inde på, hvor der er utrolig store problemer med forældreløse børn på grund af den skrækkelige hiv/aids-epidemi, der har været i mange afrikanske lande. Og for de lande synes jeg at det bedste er, at de børn, som ikke kan få nye familier i deres egne lande, kan komme til andre lande, få nye forældre og få en mulighed for en tryk opvækst, en kærlig opvækst, en omsorgsfuld opvækst, så de kan få de bedste betingelser.

Men sandheden er måske, at man i virkeligheden er imod adoption af børn fra andre lande.

Kl. 15:51

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Tak til hr. Simon Emil Ammitzbøll. Der er ikke flere korte bemærkninger.

Da der ikke er flere, der har bedt om ordet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Retsudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 15:52

Meddelelser fra formanden

Tredje næstformand (Holger K. Nielsen):
 Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, fredag den 19. december 2008, kl. 9.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der er opslået i salen.

Mødet er hævet. (Kl. 15:52).